

IRIS

Ιουλιέττα Νατζλίδου

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ / Π.α.Δ.Α.

ΜΑΪΟΣ 2022

ΕΝΟΤΗΤΕΣ

01_ΠΤΥΧΙΑΚΗ

02_ΘΕΜΑΤΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

03_ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

04_ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ:ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΝΟΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

05_ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

06_ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

07_ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ

08_ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΒΙΝΤΕΟ

09_ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ

10_ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

11_ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

12_ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Επιμέλεια: Αναστασία Μαρκίδου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Σχεδιασμός - Επιμέλεια: Αριστείδης Τσινάρογλου, Λέκτορας

Επιμέλεια κειμένων: Δημήτρης Μαστοράκος, Υποψηφιος Διδάκτορας

1

ΠΤΥΧΙΑΚΗ

Suspend

Ιουλιέττα Ναζλίδου

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:
Δρ. Αναστασία Μαρκίδου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Ο τίτλος "Suspend", επιχειρεί να περιγράψει αυτό το οποίο συμβαίνει στην εικόνα, δηλαδή τη διακοπή μιας κατάστασης όπου ο θεατής καλείται να φανταστεί το πριν και το μετά. Στην εργασία αναλύεται η σχέση της φωτογραφίας με την πραγματικότητα, καθώς και ο ρόλος του αφηγητή και του θεατή. Στη συνέχεια γίνεται αναφορά στον βαθμό σκηνοθεσίας που υπάρχει σε μία φωτογραφία, αλλά και στην επιρροή που ασκεί σ' αυτήν ο ίδιος ο εικονιζόμενος. Επιπρόσθετα, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στη σχέση της φωτογραφίας με τον κινηματογράφο. Οι φωτογραφίες που τραβήχτηκαν απεικονίζουν διάφορες γυναικείες παρουσίες σε εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους τις νυχτερινές ώρες. Η προσθήκη τεχνητού φωτισμού, η απορρόφηση στο βλέμμα των εικονιζόμενων και η στάση του σώματός τους, δραματοποιούν την εικόνα και μας παραπέμπουν σε σκηνές κινηματογράφου.

Ιουλιέττα Ναζλίδου

Ιουλιέττα Ναζλίδου

2 Αστική Χλωρίδα

ΑΣΤΙΚΗ ΧΛΩΡΙΔΑ

ΜΑΡΙΑ ΠΕΡΔΙΟΥ

Μαρία Περδίου

Υπεύθυνη Καθηγήτρια:

Δρ. Αναστασία Μαρκίδου

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Ηώ Πάσχου

Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Το φωτογραφικό λεύκωμα (photobook) αποτελεί από την πρώιμη περίοδο της ιστορίας της φωτογραφίας ένα ισχυρό μέσο επικοινωνίας του/της φωτογράφου με ένα ευρύτερο κοινό. Σε μεγαλύτερο βαθμό από την προβολή του έργου ενός φωτογράφου σε έναν εκθεσιακό χώρο, παρέχει την δυνατότητα δημιουργικής διαχείρισης του υλικού. Το εργαστηριακό μέρος του μαθήματος στοχεύει στην παραγωγή ενός φωτογραφικού λευκώματος (σχεδίαση, σελίδες, εικόνες, κείμενο). Το φάσμα που καλύπτει η παραγωγή ενός λευκώματος για το μάθημα είναι ευρύ και συμπεριλαμβάνει όλα τα φωτογραφικά είδη, υπάρχει επίσης η δυνατότητα να παρουσιάζει την συστηματικότητα μιας έρευνας ή να αποτελεί μια πιο υποκειμενική προσέγγιση του θέματος.

Αναστασία Μαρκίδου

Το «πράσινο» στην πόλη εκλαμβάνεται ως μέτρο ενός υγιεινού περιβάλλοντος και βελτιώνει την ποιότητα διαβίωσης. Για τους λόγους αυτούς, τα δέντρα είναι αναπόσπαστο μέρος του αστικού σχεδιασμού μιας πόλης. Πέρα από αυτά, οι περισσότεροι άνθρωποι, θέλοντας να υποκαταστήσουν, έστω και ψυχολογικά, την απώλεια της φύσης, δημιουργούν ένα δείγμα της, φυτεύοντας δέντρα και φυτά στον οικείο τους χώρο για διακόσμηση, ομορφιά και για τη χρησιμότητά τους ως μέσον σκίασης. Όμως τα δέντρα, ως ζώντες οργανισμοί, άλλοτε ακολουθούν τις προδιαγραφές που έχει ορίσει ο άνθρωπος γι' αυτά και άλλοτε αποκτούν μια αυτόνομη πορεία. Σε κάθε περίπτωση αποτελούν ένα ιδιαίτερο στοιχείο μέσα στο κολλάζ του αστικού τοπίου, όπου δημιουργούν πολλές φορές ανορθόδοξους σχηματισμούς και παίρνουν ανθρώπινα χαρακτηριστικά.

Στην παραλία

Μαρία Περδίου

Η παραλία είναι συνυφασμένη με πολύχρωμες εικόνες καλοκαιρινής αναψυχής και διασκέδασης για τους ανθρώπους των πόλεων. Κατά τη διάρκεια του χειμώνα τα χρώματα γίνονται μουντά και δημιουργούν ένα ενιαίο φόντο ουρανού και θάλασσας, όπου οι ανθρώπινες φιγούρες δείχνουν σχεδόν μετέωρες.

Το απέραντο της θάλασσας και του ορίζοντα που αντικρύζει ο άνθρωπος της πόλης στην παραλία, γίνεται πολλές φορές η αφορμή για την εσωτερική του αναζήτηση. Δίνει την αίσθηση του μέτρου και της ισορροπίας, προσκαλεί τον άνθρωπο κοντά, αλλά ταυτοχρόνως τον απομακρύνει, υπενθυμίζοντάς του τα όριά του.

Η υφή της πόλης

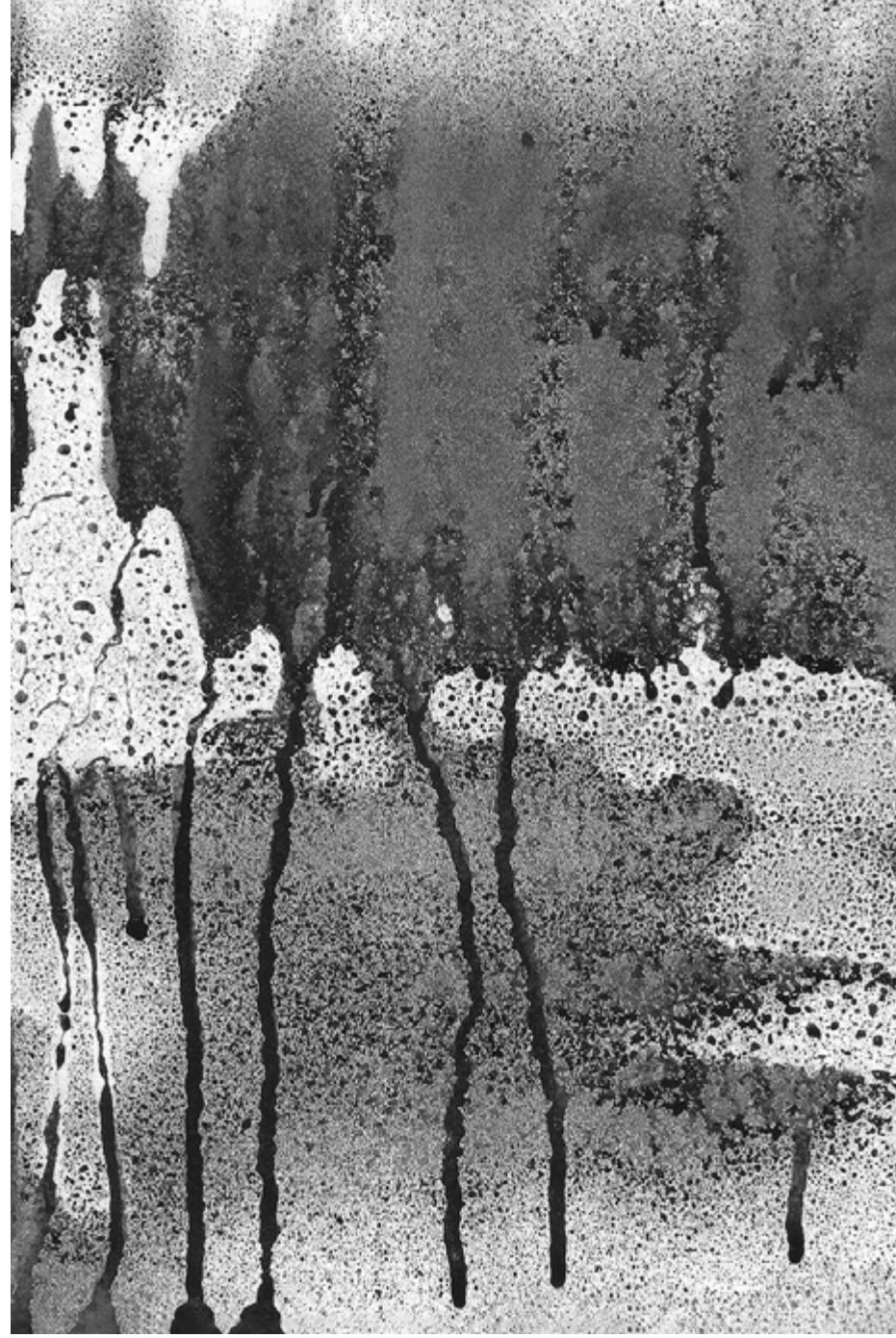

Νίκος Καλλικλής

Η υφή της πόλης” αποτελείται από φωτογραφίες και ζωγραφικά προσχέδια . Ο σκοπός της ενότητας είναι να δημιουργήσει διαλόγους μεταξύ αυτών των δύο σε διαφορετικά πεδία. Ο τρόπος που σχετίζονται η φωτογραφία και το προσχέδιο είναι διαφορετικός σε κάθε διαφάνεια (σελίδα). Άλλες φορές το προσχέδιο λειτουργεί ως μοτίβο ενώ σε άλλες περιπτώσεις προσδίδει δραματικότητα, φορτίζοντας νοηματικά το περιεχόμενο της φωτογραφίας .

Οι συνθέσεις είναι ανοιχτές σε διαφορετικές ερμηνείες και αναγνώσεις, αφήνοντας τον θεατή να αποφασίσει για το νόημα της τελικής εικόνας.

Πατήστε εδώ για να δείτε το photobook

Animalia Urbis

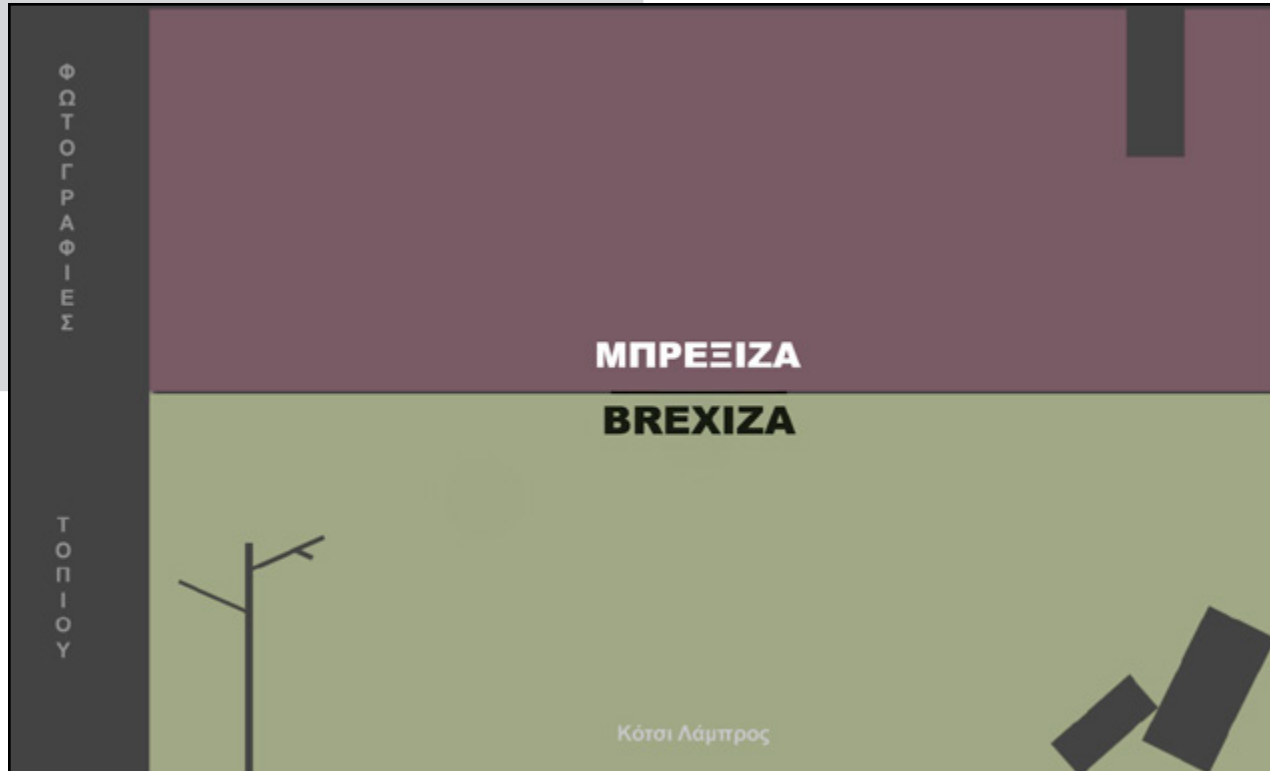
Γιάννης Σαμαρτζόπουλος

Η ανάπτυξη του αστικού ιστού έχει συνδεθεί διαχρονικά με την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και τον αναγκαστικό εκτοπισμό των διαφορετικών ειδών ζώων που ζουν σε αυτό, λόγω της ιδιοποίησης του οικότυπού τους από τον άνθρωπο. Καθώς όλο και περισσότερα ζώα απειλούνται πλέον με εξαφάνιση, λόγω της ραγδαίας αύξησης της αστικοποίησης κατά τις τελευταίες δεκαετίες, τα ομοιώματα ζώων, όπως και των γλυπτών με απεικονίσεις ζώων, που βρίσκονται τοποθετημένα στο σύγχρονο αστικό τοπίο, αποκτούν πλέον μια συμβολική λειτουργία, ως οιωνοί και ως ταφικά μνημεία των ζώων, με σκοπό να υπενθυμίζουν την παρελθοντική παρουσία τους, την παροντική διακινδύνευση της ύπαρξής τους, αλλά και το μελλοντικό -και ίσως αναπόφευκτο- αφανισμό τους.

Το φωτογραφικό λεύκωμα "AnimaliaUrbis" αποτελεί μια οπτική καταγραφή ομοιωμάτων ζώων, κατασκευασμένων από διαφορετικά υλικά, τα οποία βρίσκονται διάσπαρτα στο αστικό τοπίο της Αττικής. Τα αντίγραφα αυτά, μέσα από την τοποθέτησή τους στο αστικό περιβάλλον, ενσωματώνουν την μνήμη των ζώων που έχουν εκτοπιστεί λόγω της μη αναστρέψιμης αστικοποίησης και παράλληλα λειτουργούν ως συμβολικά ταφικά μνημεία των πρωτότυπων που απειλούνται με αφανισμό λόγω της υφάρπαγής του οικότυπού τους από τον άνθρωπο.

Μπρεξίζα

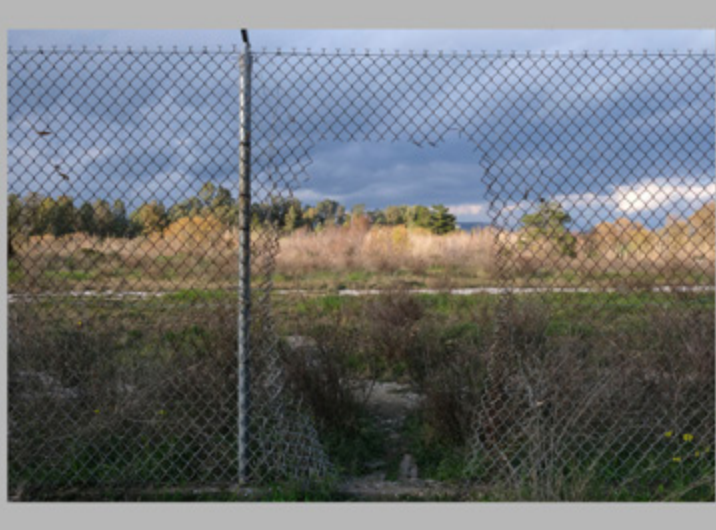

Λάμπρος Κότσι

Η Χαρτογράφηση της Μπρεξίζας

Πρόκειται για μια φωτογραφική χαρτογράφηση του έλους της Μπρεξίζας στην Νέα Μάκρη, Αττικής. Είναι μια κλειστή(περιφραγμένη) περιοχή μέρος της οποίας χρησίμευσε για κάποια χρόνια ως βάση τηλεπικοινωνιών για το Αμερικάνικο Ναυτικό. (Για αυτό και στους χάρτες της Google η περιοχή είναι θολωμένη ακόμη και σήμερα). Η λειτουργία της σταμάτησε το 1990 και στην θέση της δημιουργήθηκε το πολιτιστικό κέντρο της Νέας Μάκρης, η πυροσβεστική υπηρεσία και ένα κομμάτι της μετατράπηκε σε χωματερή του Δήμου. Μετά από έντονες αποδοκιμασίες των κατοίκων σταμάτησε η ρίψη μπαζών και η φύση πλέον έχει καταπιεί τον μεγαλύτερο όγκο των σκουπιδιών. Αρκετά σημάδια όμως, από το πρόσφατο παρελθόν είναι ακόμα φανερά. Η περιοχή παραπέμπει σε ένα μετα-αποκαλυπτικό θεματικό πάρκο. Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν να ανασύρω εικόνες από μια περιοχή η οποία είναι αποκλεισμένη από την δημόσια οπτική πραγματικότητα και να δημιουργήσω μια ακολουθία φωτογραφιών η οποία μέσω μεταφορών παρουσιάζει εξωτερικές και εσωτερικές καταστάσεις

Λάμπρος Κότσι

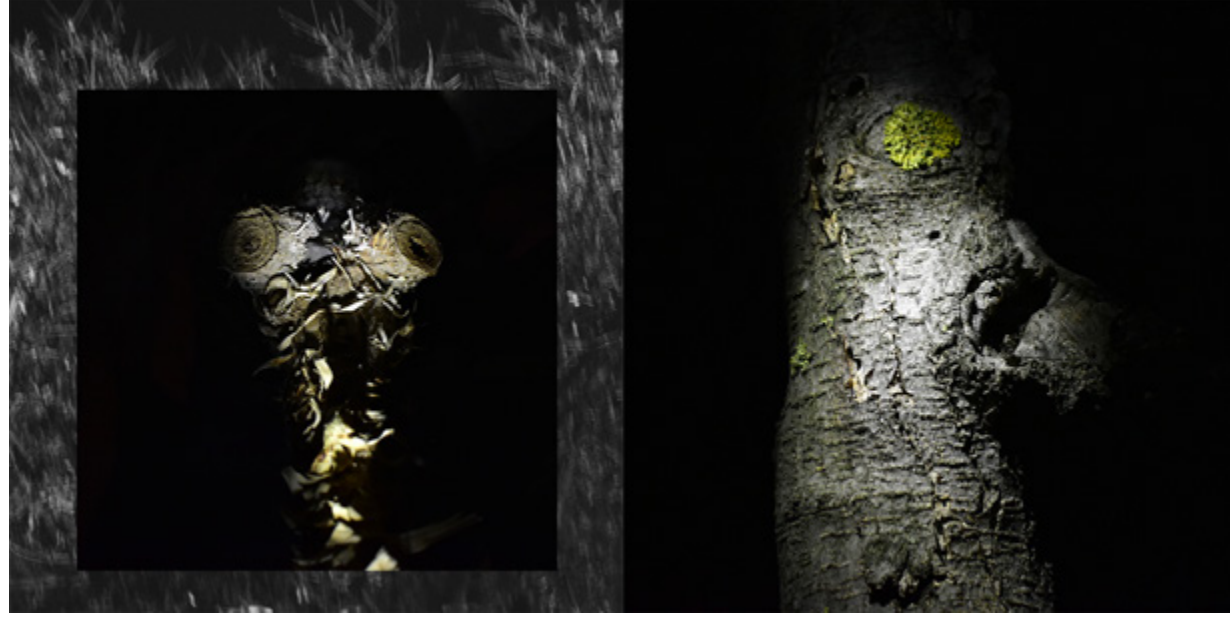
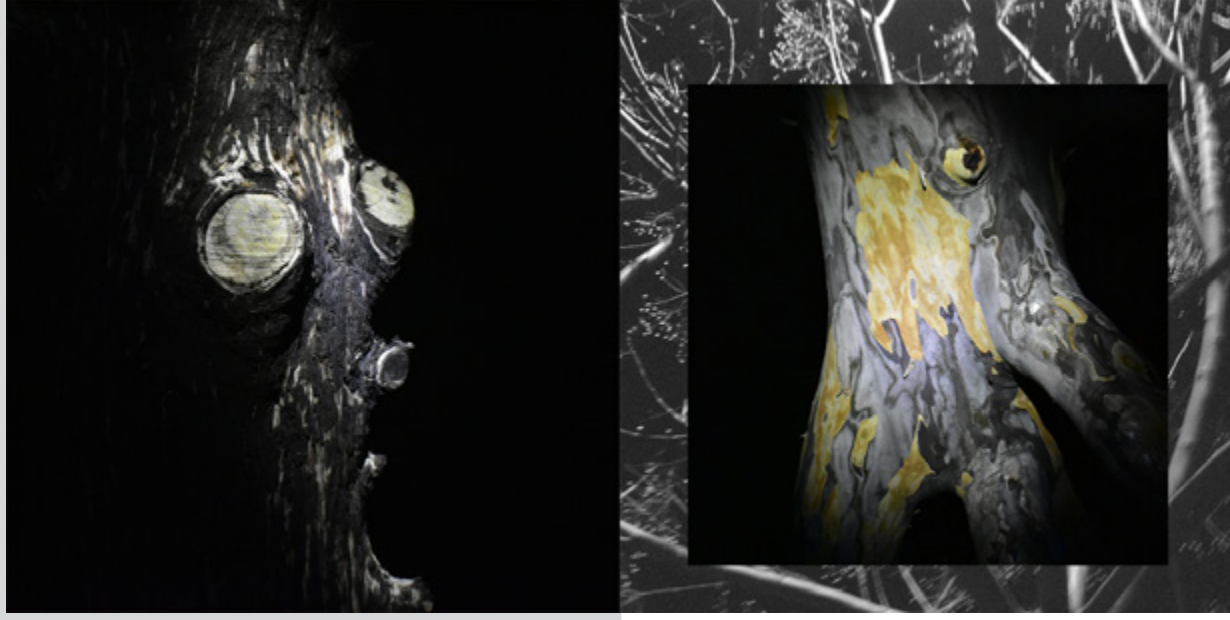
Λάμπρος Κότσι

Γιάννης Σαμαρτζόπουλος

Η κατάκτηση του φυσικού περιβάλλοντος από τον άνθρωπο και η εν εξελίξει καταστροφή του από αυτόν έχουν συντελέσει στο να μεταβληθεί η ιδιότητα του μεγαλειώδους (sublime), βάσει του οποίου απεικονίστηκε η φύση από τα μέσα του 18ο αι. και μετά. Η φύση πλέον δεν προκαλεί "δέος και τρόμο" λόγω του μεγαλείου και του μεγέθους της, αλλά λόγω της ανεπανόρθωτης καταστροφής της από τον άνθρωπο καθώς μετατρέπεται σταδιακά σε ένα απειλητικό για αυτόν δυστοπικό περιβάλλον.

Στη σειρά "Natura Obscura" ανακαλύπτουμε μια φύση που ενώ νομίζαμε ότι είναι οικεία έχει γίνει πλέον μυστηριώδης, ανησυχητική και απειλητική. Από μια δέσμη φωτός στο απόλυτο σκοτάδι μια ανοίκεια φύση υποστασιοποιείται μέσα από τις διαφορετικές εκφάνσεις της μορφολογίας της, με σκοπό να φανεί μέσα από το μετα-φυσικό μεγαλείο της, απειλητική στον υπεύθυνο για την καταστροφή της.

Αστικές περιπλανήσεις

Στέφανος Καϊτατζής

Το λεύκωμα αυτό, είναι μια σύντομη περιπλάνηση στο αστικό τοπίο της Αθήνας.
Μέσα από φορμαλιστικές λήψεις κτισμάτων με αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον από διαφορετικές γωνίες, απεικονίζονται σημεία της πόλης που ίσως δεν έχουμε ξαναδεί από αυτή την οπτική.

Πατήστε εδώ για να δείτε το photobook

Στέφανος Καϊτατζής

Στέφανος Καϊτατζής

Στέφανος Καϊτατζής

Στέφανος Καϊτατζής

Angelus Novus

Ανδρῦπος Δρόλαττας

Dear reader, in the following pages you will come across with a series of photographs that are inspired by Walter Benjamin's thoughts about Paul Klee's painting entitled Angelus Novus (New Angel). In that painting, there is a depiction of an angel that seems incapable of intervening with the living. It is the representation of a "distant" observer that seems to sympathize, but is unable to interact. Just like the photographer.

What is the underlying concept behind these photos? I have tried many times to describe in words the status and the atmosphere that we are living in. There seems to be a universal fear about life and about our future. My personal favorite text describing all these thoughts is Thomas Bernhard's Acceptance Speech for the 1967 Austrian State Prize for Literature that follows.

There is nothing to praise, nothing to damn, nothing to accuse, but much that is absurd, indeed, it is all absurd, when one thinks about death.

We go through life impressed, unimpressed, we cross the scene, everything is interchangeable, we have been schooled more or less effectively in a state where everything is mere props: but it is all an error! We understand: a clueless people, some beautiful country- there are dead fathers or fathers conscientiously without conscience, straightforwardly despicable in the raw basics of their needs...it all makes for a history that is philosophically significant and unendurable.

Our era is feeble-minded, the demonic in us a perpetual national prison in which the elements of stupidity and thoughtlessness have become a daily need.

The state is a construct eternally on the verge of foundering, the people one that is endlessly condemned to infamy and feeble-mindedness, life a state of hopelessness in every philosophy and which will end in universal madness.

We're ...Europeans, we're apathetic, our lives evince the basest disinterest in life, in the workings of nature we represent the future as megalomania.

We have nothing to report except that we are pitiful, brought down by all the imaginative powers of an amalgam of philosophical, economic and machine-driven monotony. Means to an end when that end is destruction, creatures of agony, everything is explained to us and we understand nothing. We populate a trauma, we are frightened, we have the right to be frightened, and we can already see in the dim background the dim shapes of the giants of fear.

What we think is secondhand, what we experience is chaotic, what we are is unclear.

We don't have to be ashamed, but we are nothing, and we earn nothing but chaos.

Thank you for your time.

Athens, 2021

White Noise

Ανάργυρος Δρόλαπτας

arcu
um
um

atis,
titor
at
m-
igi-
nibh
el,
sent
sent
rin-
ero,
nte.
Jig-
ectus
rum
uere
irabi-
unc
iis

sed
quis
per-
dui
tae
rada

mi sit amet justo elementum. Mauris bibendum nibh ac est vehicula pharetra.

White Noise

Ο λευκός θόρυβος (White Noise) είναι ένας συνεχής ήχος που περιλαμβάνει κάθε ηχητική συχνότητα. Όλες δηλαδή τις συχνότητες που μπορεί να αντιληφθεί το ανθρώπινο αυτί, σε όλους τους τόνους. Όταν ο λευκός θόρυβος συνυπάρχει με άλλους ήχους στο περιβάλλον, τότε οι υπόλοιποι, ήχοι δε γίνονται αντιληπτοί μέσα στο ανθρώπινο ακουστικό πεδίο. Ο θόρυβος απομονώνει κάθε επιμέρους πληροφορία που λαμβάνουμε με την ακοή. Αντίστοιχα. Το έντονο λευκό φως σε μια αστική περιοχή της Αθήνας τις μέρες της πανδημίας, μοιάζει να την απομονώνει. Να δημιουργεί μια ασφαλή ζώνη, χωρίς καμία ανθρώπινη παρουσία και χωρίς τίποτα να διαταράσσει τη μοναχική πορεία του φωτογράφου στη νύχτα.

Suspendisse tempor fermentum tempus. Duis sagittis in nibh at

place,
vener
vallis
Ut vi
aliqua
nibh
mollis
libero
vinar

Pellen
tristiq
males
egest
arcu.
Prael
turp.
sceler
ipsum

Phase
magn
rutrun
volutp
nibh,
posuer
ultrice
Quisque
eu ult
a lea
quis,
lect

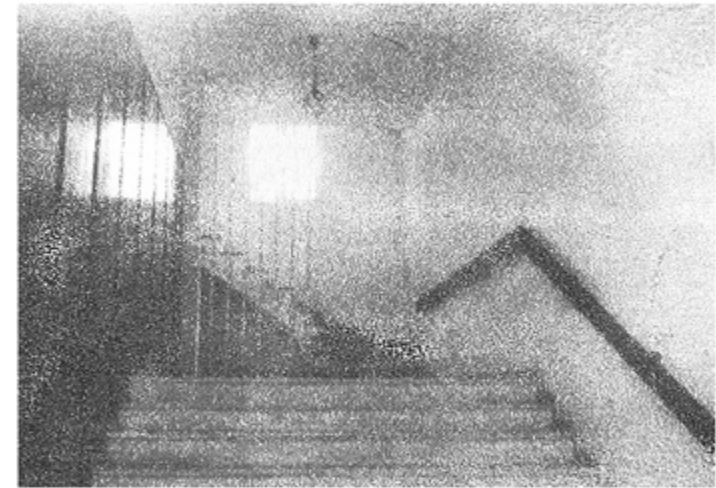

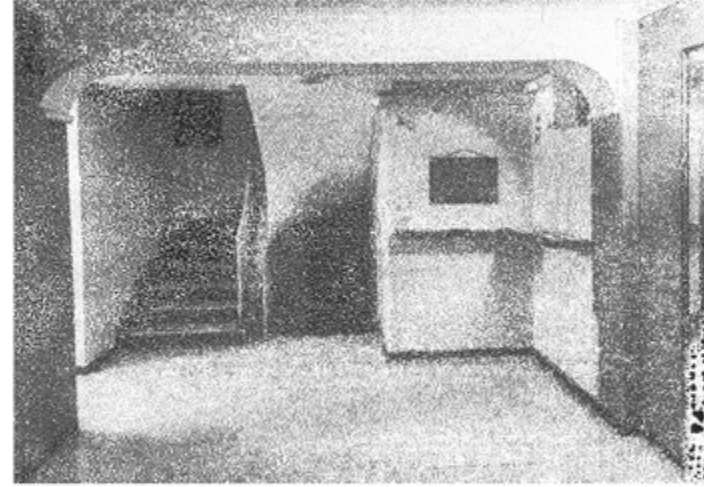

Οικεία στικά

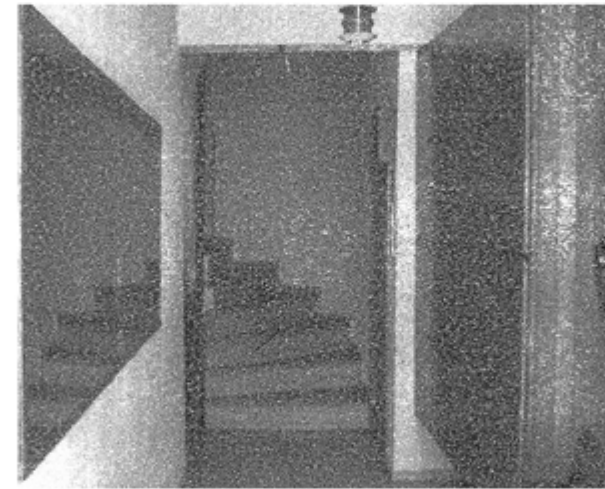

Αρτεμης Κωνσταντίνου

[Πατήστε εδώ για να δείτε το video του photobook](#)

Άτιτλο

Ευαγγαλία Μάρα

Stills

Ιάσωνας Κριτσωτάκης - Παρισσόπουλος

Οι εικόνες που ακολουθούν, προσπαθούν να βρουν την σκηνοθεσία μέσα στην καθημερινότητα. Χωρίς να την δημιουργούν, την αναζητούν σε σημεία της πόλης που θα μπορούσαν να αποτελούν σκηνικό μιας κινηματογραφικής ταινίας. Περισσότερο σαν καρέ από φανταστικά κινηματογραφικά φιλμ, θέλουν να κατασκευάσουν ξανά το αστικό τοπίο που μας περιβάλλει ως μια σύγχρονη, πολύχρωμη ετεροτοπία. Μέσα από την περιπλάνηση, ο άνθρωπος της πόλης γίνεται περιηγητής, ένας σύγχρονος flaneur, που παρατηρεί με το βλέμμα, τις σκέψεις και τα συναισθήματα.

Οι τόποι που φωτογραφίζονται λειτουργούν ως ένα αφαιρετικό πλαίσιο ενός αφηρημένου κινηματογραφικού χωροχρόνου, παρά ενός συγκεκριμένου γεωγραφικού περιβάλλοντος. Το κοντράστ, το χρώμα, το οριζόντιο κάδρο, η ατμόσφαιρα, και τα χρονικά όρια εναλλαγής του φωτός της μέρας και της νύχτας υπάρχουν για να ενισχύσουν την αίσθηση αυτή. Η φωτογραφική σειρά αναφέρεται περισσότερο στην σκηνοθετημένη δημιουργία του κινηματογράφου και της ζωγραφικής, όπως και στη σύγχρονη φωτογραφία που αντλεί έμπνευση από αυτά. Η πόλη όχι ως αφητηρία ή προορισμός, αλλά ως πέρασμα, όσο η απόσταση μεταξύ των περαστικών μεγαλώνει. Τελικός στόχος, η δημιουργία στο φανταστικό μιας φωτογραφικής σεναριακής αφήγησης.

Ιάσωνας Κρισωτάκης - Παρισσόπουλος

Ιάσωνας Κρισωτάκης - Παρισσόπουλος

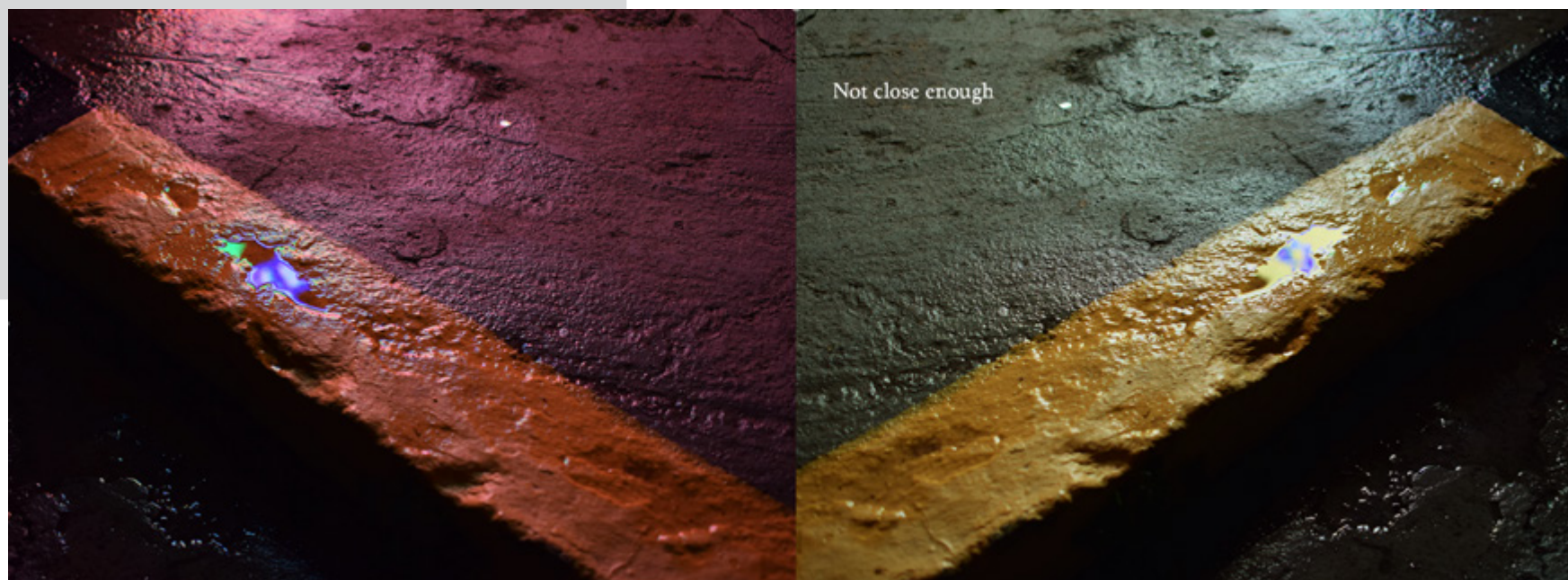

Ιάσωνας Κρισωτάκης - Παρισσόπουλος

[Πατήστε εδώ για να δείτε photobook](#)

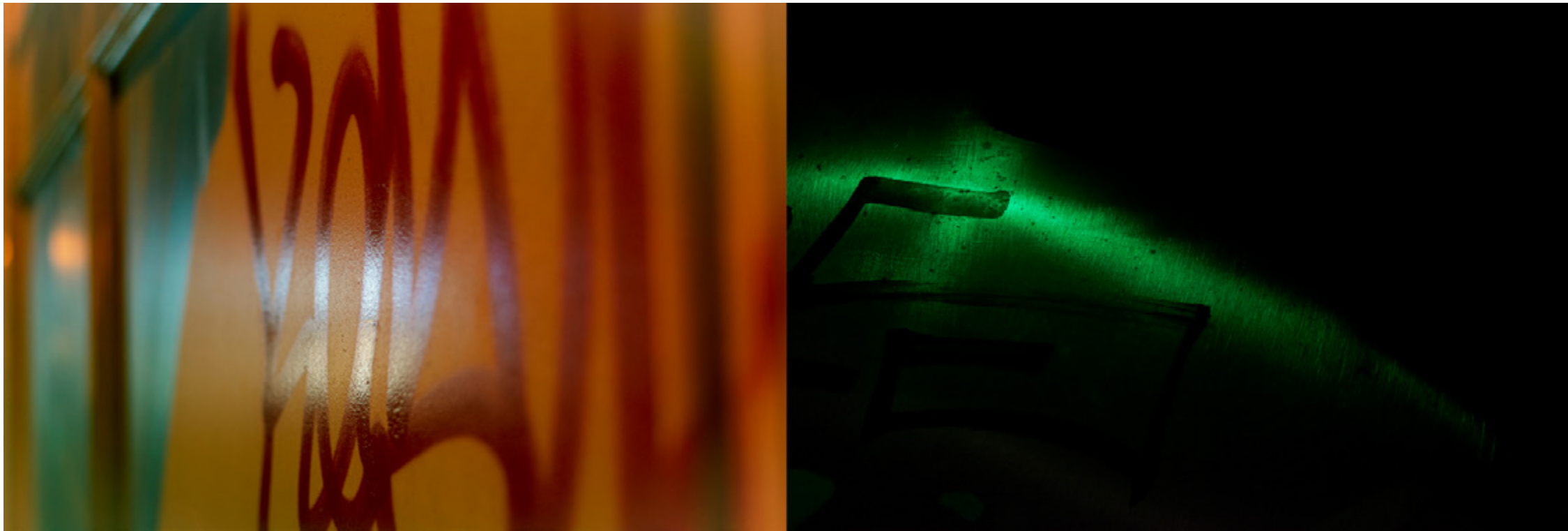
Not close enough

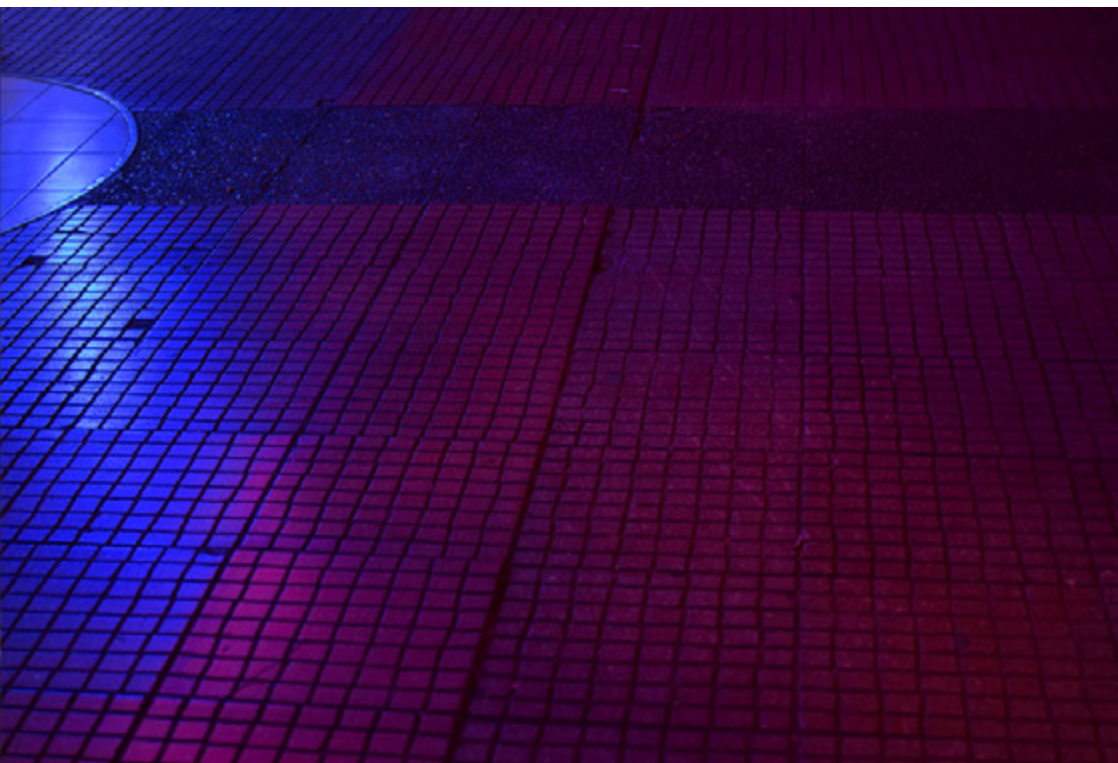
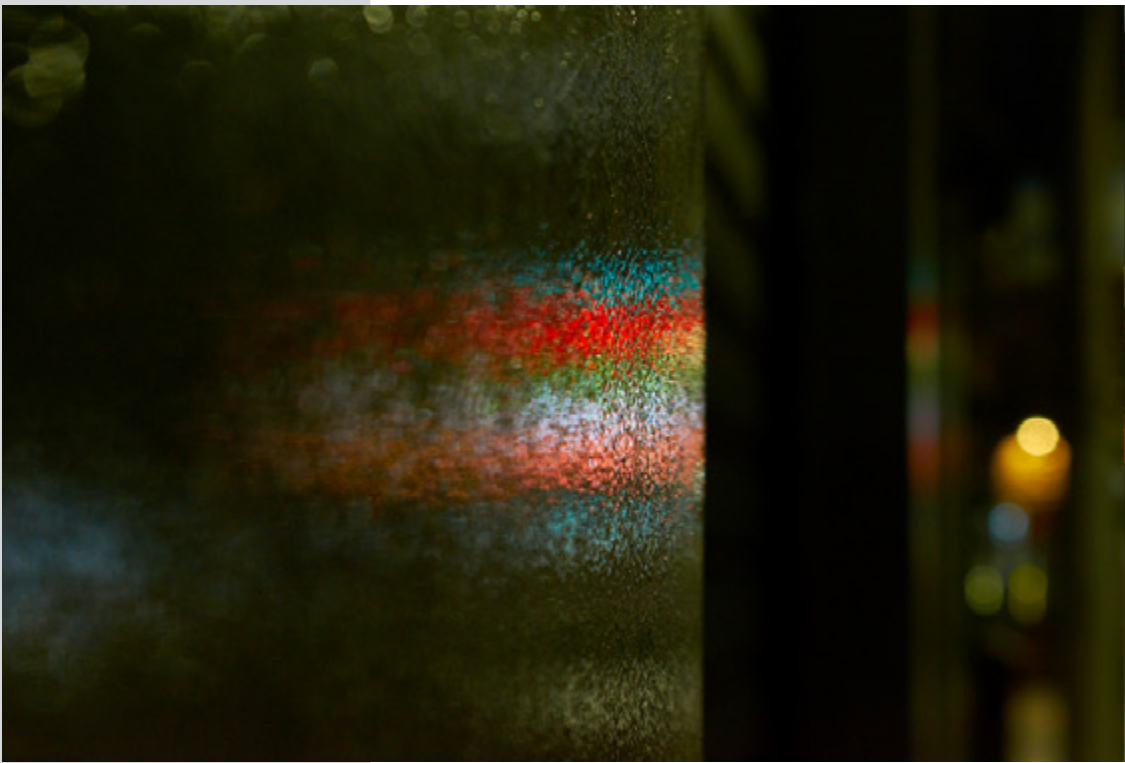
Ελένη Γούναρη

'Not close enough' δηλαδή 'όσο περισσότερο πλησιάζουμε στην κατανόηση τόσο απομακρυνόμαστε από την ουσία. Ο τίτλος της σειράς έχει σαρκαστικό ύφος υπονοώντας ότι ακόμα και αν νιώθει κοντά ο θεατής στο θέμα δεν καταφέρνει να μάθει την αλήθεια. Σκοπός είναι η ψευδαίσθηση, η οπτική ενός μη χώρου μέσα από τις υφές των αντικειμένων του νυχτερινού τοπίου. Αυτό επιτυγχάνεται με το μικρό βαθμό απεικόνισης, τα φλου και τις πολύ κοντινές λήψεις. Φωτιστικά έχουν επιλεγεί φώτα από ταμπέλες και φανάρια διότι ο τρόπος απεικόνισης των υφών με αυτόν τον νυχτερινό φωτισμό δίνει νέα μορφή στο αντικείμενο. Επίσης το δίπτυχο και ο τρόπος με τον οποίο έχουν τοποθετηθεί ενωμένες οι δύο εικόνες στο δισέλιδο ενισχύει την πλάνη. Οι δύο εικόνες μαζί στοχεύουν στην παρουσίαση δίπτυχων που λειτουργούν σαν ενοιαία εικόνα. Ο θεατής περιειγείται στο λεύκωμα και πρέπει να αισθανθεί το υλικό και ότι αγγίζει την επιφάνεια του παρά να αναρωτηθεί για την αληθοφάνεια της εικόνας.

[Πατήστε εδώ για να δείτε το video του photobook](#)

Ελένη Γούναρη

Βασιλεία Τετόρου

Χρησιμοποιώντας τη γνωστή σειρά παιχνιδιών Playmobil, οι φωτογραφίες αυτού του photobook παρουσιάζουν τις μικρές αυτές φιγούρες με μία αισθητική πορτρέτου (σε ουδέτερο φόντο), όπου η κάθε φωτογραφία είναι σαν να φανερώνει την προσωπικότητα και τη ζωή του κάθε μικροσκοπικού ατόμου. Τα Playmobil είναι σίγουρα χαριτωμένα, με ωραίες λεπτομέρειες. Όσο περισσότερα βλέπουμε όμως, αρχίζουν, συλλογικά, να φανερώνονται με τη σειρά τους κάποια επαναλαμβανόμενα στοιχεία ανάμεσα στα παιχνίδια αυτά: κάποια στερεότυπα, συγκεκριμένα, του φύλου.

Το photobook είναι χωρισμένο σε τρεις ενότητες με βάση το φύλο και την ηλικία. Ενήλικες γυναίκες, ενήλικοι άντρες, και παιδιά (κορίτσια και αγόρια μαζί). Αυτές οι ενότητες διαχωρίζονται από σειρές φωτογραφιών με έπιπλα και αντικείμενα Playmobil, τα οποία επίσης συνδέονται με τα στερεότυπα που εμφανίζονται στα διαφορετικά φύλα.

Εδώ θέλω να κάνω μία σημαντική σημείωση: Οι ενότητες των γυναικών και των αντρών περιλαμβάνουν τον ίδιο ακριβώς αριθμό φωτογραφιών. Και οι δύο ενότητες αρχίζουν με φωτογραφίες από επαγγέλματα, και στη συνέχεια προχωρούν σε φωτογραφίες που παρουσιάζουν διάφορες δραστηριότητες και χόμπι των δύο φύλων. Η μετάβαση από επαγγέλματα σε δραστηριότητες συμβαίνει συγκεκριμένα αμέσως μετά από τις φωτογραφίες με αγρότες (το μοναδικό επάγγελμα που έτυχε να περιλαμβάνει και γυναίκες και άντρες). Παρατηρήστε τότε εμφανίζονται οι φωτογραφίες με αγρότες στις γυναίκες, και τότε στους άντρες.

[Πατήστε εδώ για να δείτε το photobook](#)

Βασιλεία Τετόρου

Παύλος Μπενεττός – Κιούσης

Η παρούσα φωτογραφική σειρά κινείται σε δύο άξονες, με κοινή συνισταμένη, την έννοια της εγκατάλειψης.

Αφενός, μας ενδιαφέρει η καταγραφική δύναμη του φωτογραφικού μέσου, δεδομένου των ταχύτατων μορφολογικών αλλαγών του κτηρίου, αφετέρου, μέσα από μία μάλλον ιδεαλιστική προσέγγιση, επιδιώκουμε να καταγράψουμε την «ηχηρή σιωπή» που παράγεται στο χώρο. Πρόκειται για την ανάγκη του θεατή, να συμπυκνώσει την ανθρώπινη παρουσία στο χώρο και το χρόνο, προκειμένου να αποπειραθεί να την κατανοήσει.

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Αντωνία Μπάρδη, Λέκτορας - Ευαγγελία Νταραρά, Υποψήφια Διδάκτωρ

Ηώ Πάσχου, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Πάυλος Μπενετάτος – Κιούσης

Παύλος Μπενετάτος – Κιούσης

Άτιτλο

Αικατερίνη Δεληγιάννη

Στην παρακάτω σειρά φωτογραφιών μου, παρουσιάζεται μια σειρά από δίπτυχα ανθρώπων, που δουλεύουν στην περιοχή του Αγίου Νικολάου, στην Αθήνα. Εργάζονται στην ίδια πόλη, μια πρωτεύουσα που αποτελεί πολιτισμικό σταυροδρόμι μεταξύ Ανατολής και Δύσης και προσπαθεί να συγκεράσει και να ενσωματώσει στους κόλπους της ετερόκλητα πολιτισμικά στοιχεία και κοινωνικές καταβολές, ώστε η ζύμωση που θα δημιουργηθεί να παράγει μια γόνιμη συνεργασία μεταξύ των ανθρώπων.

Αικατερίνη Δεληγιάννη

Αικατερίνη Δεληγιάννη

Αικατερίνη Δεληγιάννη

Αικατερίνη Δεληγιάννη

Vitamin Glasses

Κωνσταντίνα Τσέτσου

Στην συγκεκριμένη φωτογραφική σειρά stilllife, στόχος μου είναι να αναδείξω διάφορα είδη ποτηριών, μέσα από ποικίλες συνθέσεις που θυμίζουν πίνακες ζωγραφικής. Τα ποτήρια συνοδεύονται από φρούτα και τους αντίστοιχους χυμούς τους. Πανιά, υφάσματα, χαρτόνια, τραπεζομάντηλα, είναι μερικά από τα υλικά που με βοήθησαν στην ολοκλήρωση αυτών των συνθέσεων.

Άτιπλο

Μαρία Ελένη Τσιρώνα

Το συγκεκριμένο έργο αφορά τους φοιτητές και τα υπνοδωμάτια τους. Μέσα από αυτήν την απεικόνιση δίνει την δυνατότητα σε όποιον δει τις φωτογραφίες, να γνωρίσει τους εικονιζόμενους και να ανακαλύψει κάποια από τα στοιχεία του χαρακτήρα τους, χάρη στα ιδιαίτερα διαμορφωμένα και διακοσμημένα υπνοδωμάτιά τους.

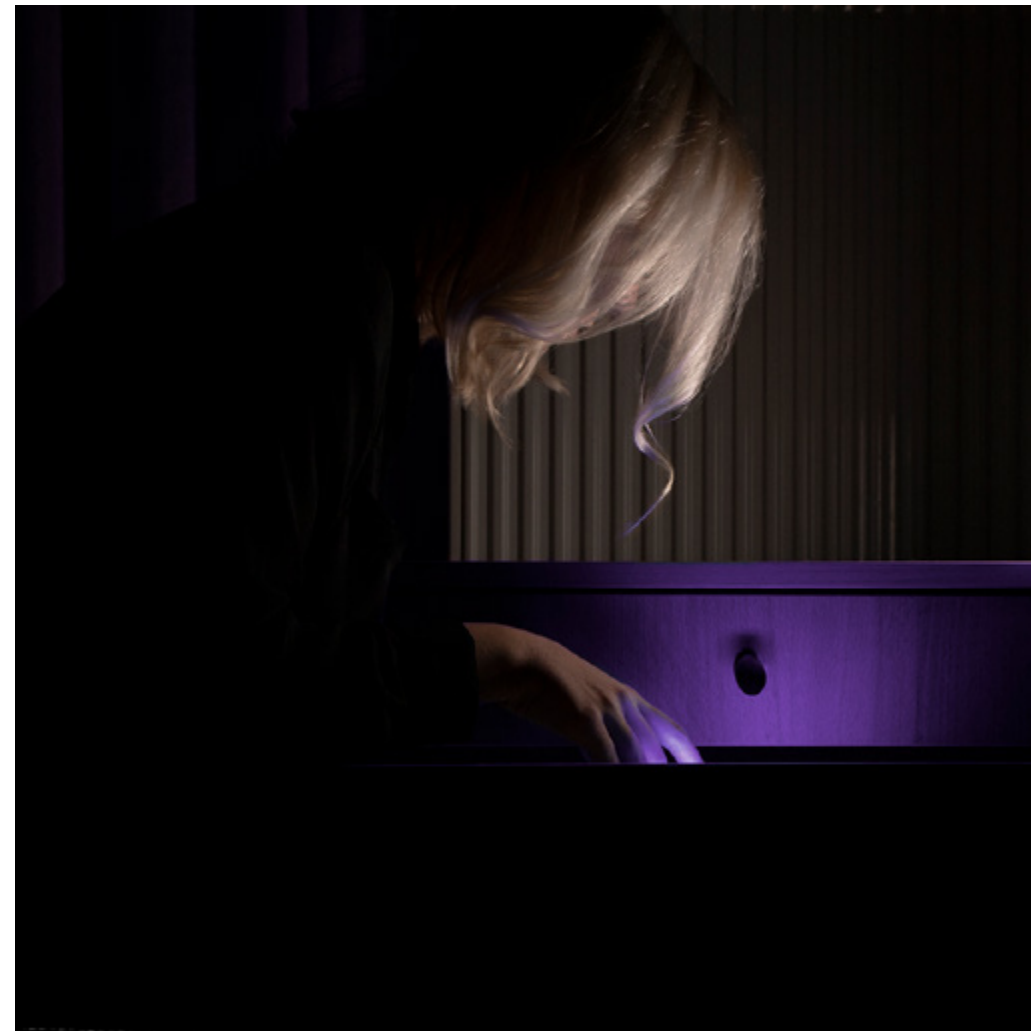

Μαρία Ελένη Τσιρώνη

Άτιτλο

Νικολέττα Βερονίκη

Νικολέττα Βερονίκη

Άτιτλο

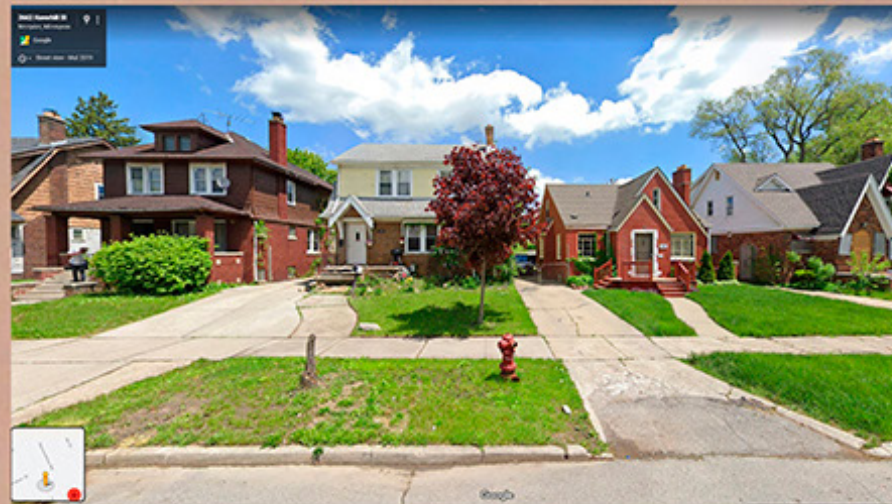

Νίκη Ηλιοπούλου

KODACHROME

KODACHROME

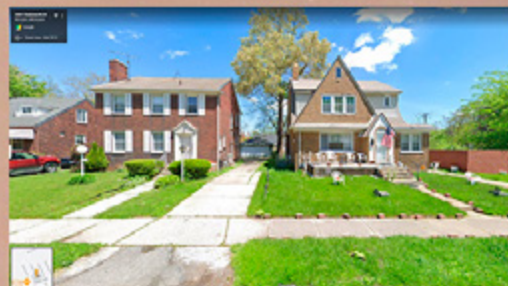

3662 Haverhill St, Detroit, Michigan

KODACHROME

KODACHROME

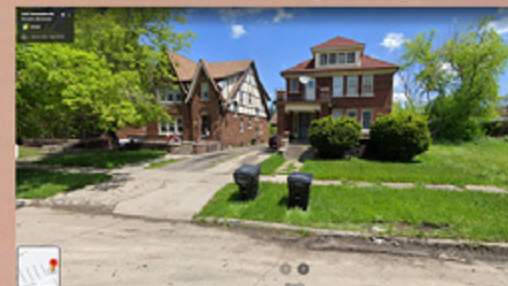

3441 Chatsworth St, Detroit, Michigan

KODACHROME

KODACHROME

3437 Devonshire Rd, Detroit, Michigan

Το καλώδιο

Άρτεμις Κωνσταντίνου

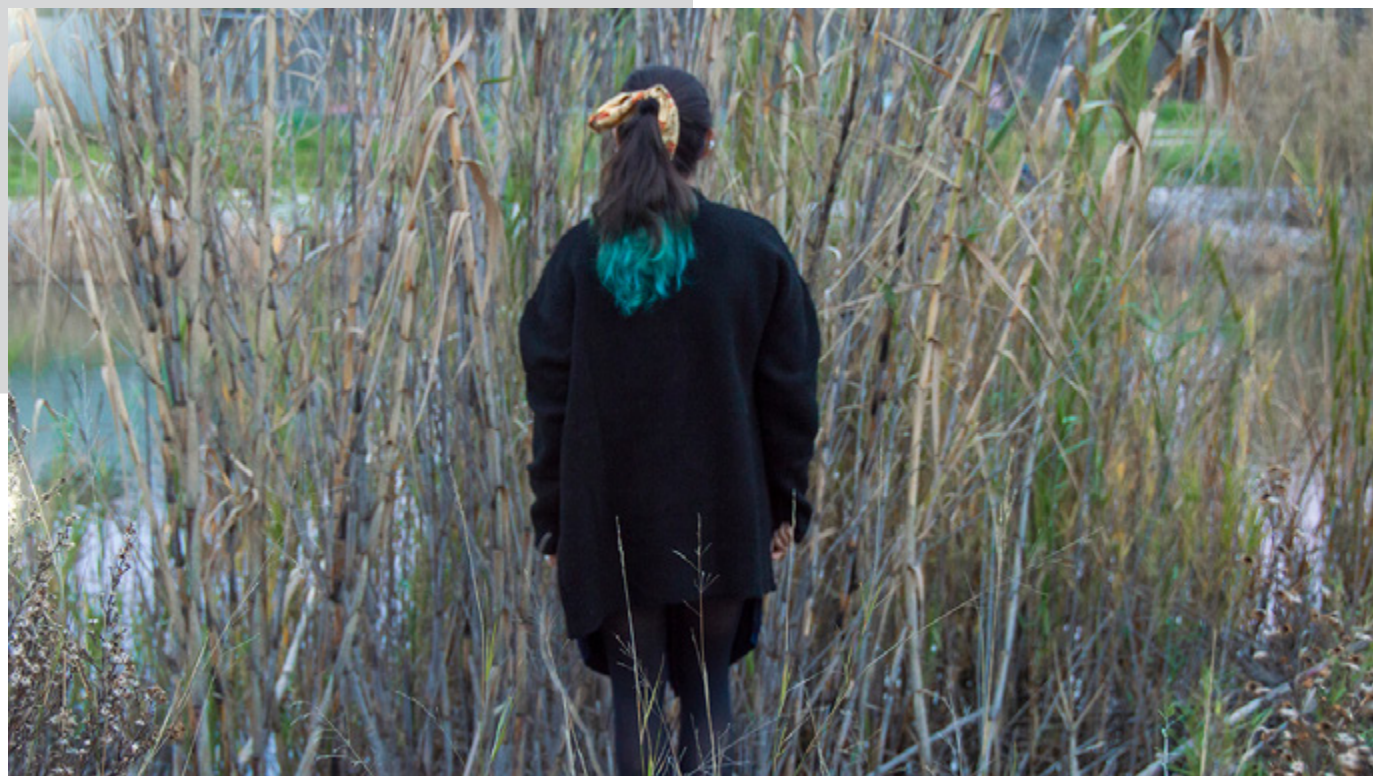

Άρτεμις Κωνσταντίνου

Άτιτλο

Κυριακή Λικουρέση

Άτιπλο

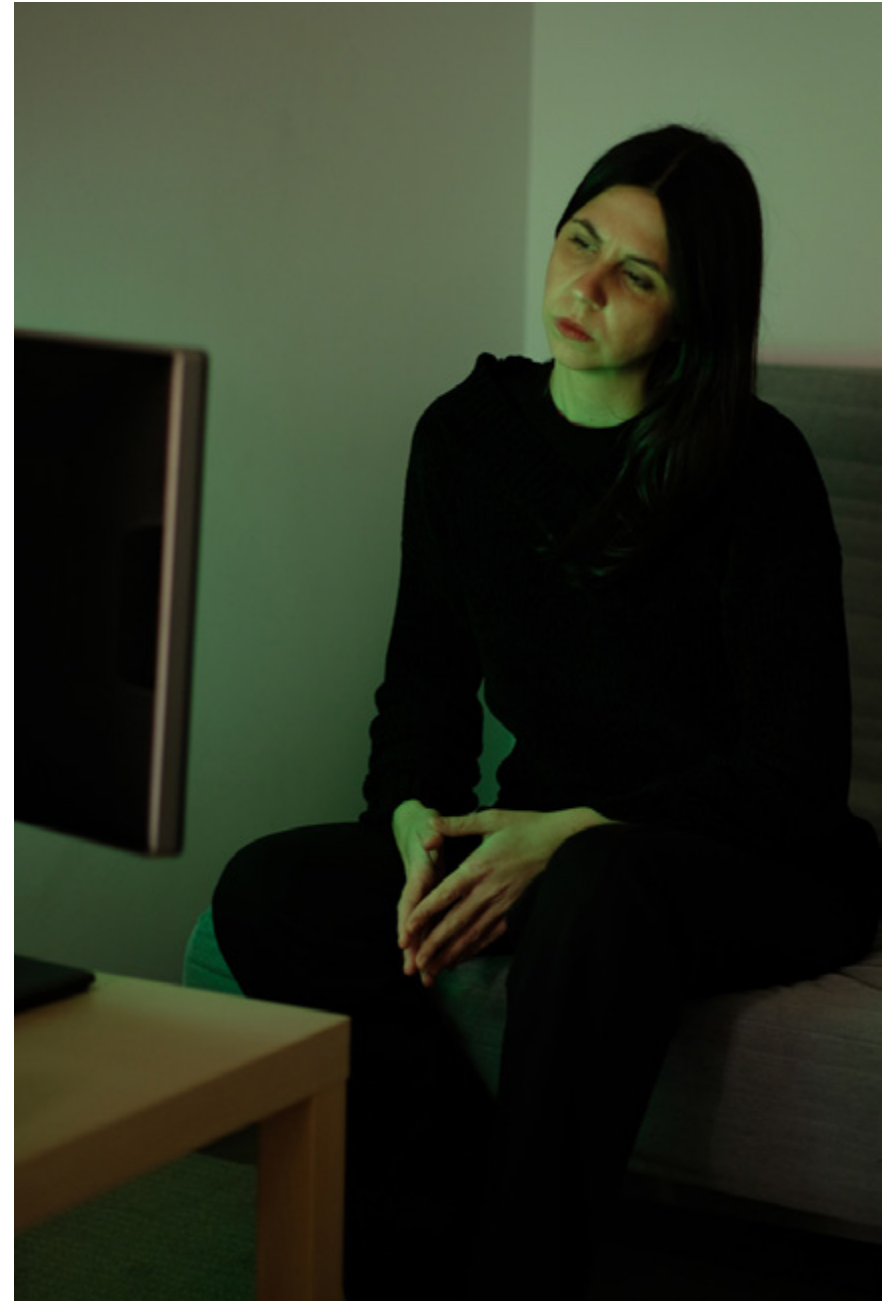

Τατιάνα Μαυρομάτη

Άτιτλο

Λιάννη Πιτσιλιού

Λιάννε Πιτσιλού

Je suis le même

Άννα Οικονόμου

Άννα Οικονόμου

Στην άκρη της πόλης

Δήμητρα Δημητρίου

Δήμητρα Δημητρίου

Επαναλήψεις

Στέφανος Καϊτατζής

Στέφανος Καϊτατζής

Διαδρομές

Ευφημία Πρωτόπια

Ευφημία Πρωτόππα

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ:
ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΟΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

4

Άτιτλο

Ρεγγίνα Κορκαβέλου

Υπεύθυνοι Καθηγητές:
Ευαγγελία Κατσαϊτη, Λέκτορας
Βασίλης Κάντας, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Σκοπός της άσκησης είναι η παρατήρηση εσωτερικών χώρων όπου οι φόρμες των αντικειμένων, ο φωτισμός, τα χρώματα, η χρήση τους και, γιατί όχι, η εμφανής φθορά του χρόνου προσφέρουν, ευκαιρίες για φωτογράφιση, η οποία ζητείται να γίνει με διάθεση ελεύθερης ερμηνείας και δημιουργικής απόδοσής τους και όχι με τους κανόνες της διαφημιστικής/εμπορικής φωτογραφίας.

Δημήτριος Τζίμας

Άτιτλο

decay is ephemeral

Ιωάννα Σπέντζου

unknown paths

no crowds

Ιωάννα Σπέντζου

In this little crowd of one

Άτιπλο

Ραφαήλ Τσακμάκης

Πατήστε εδώ για να δείτε το video

Άτιτλο

Τιμολεων Κονιδισιωτης

Τιμολεων Κονιδισιώτης

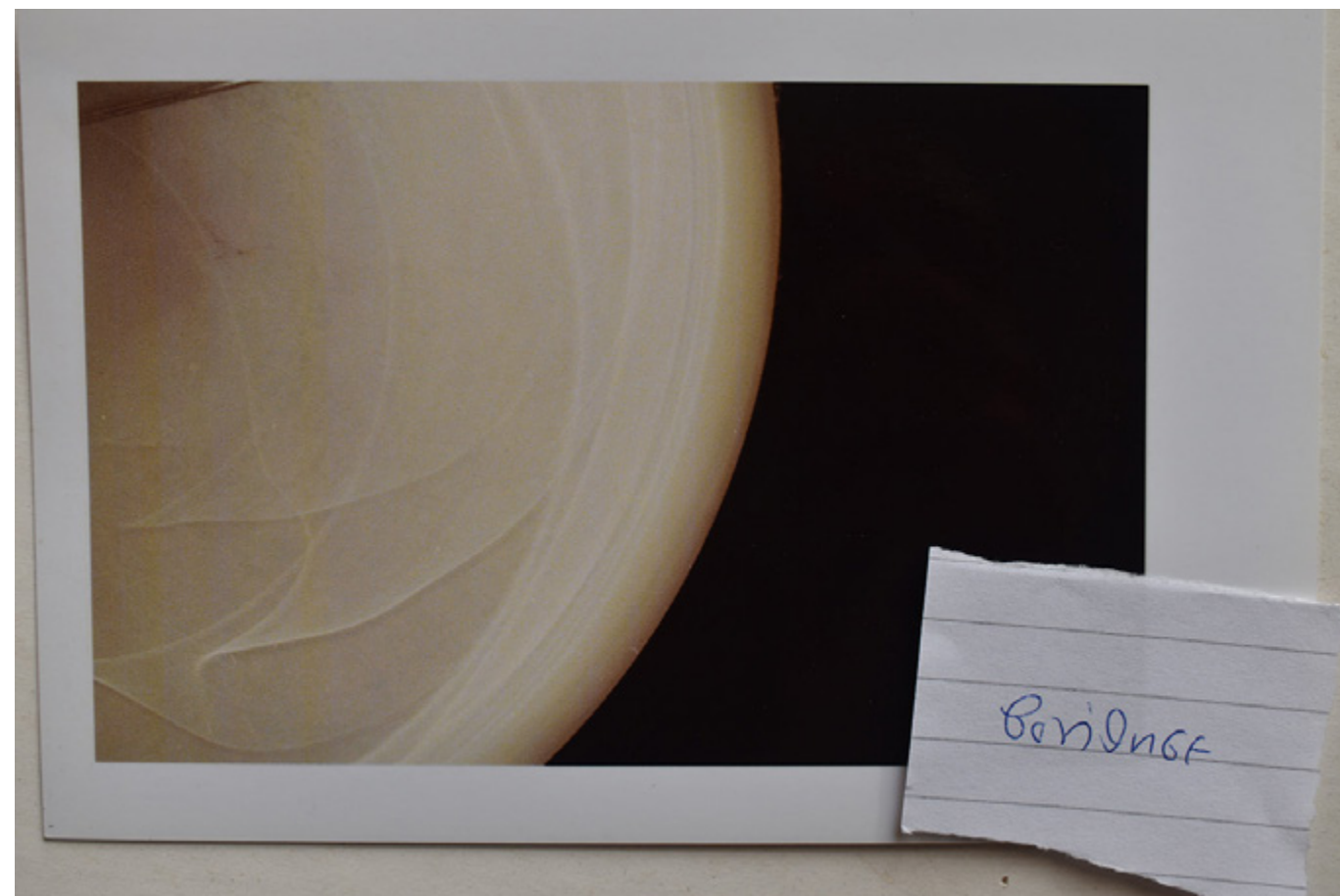
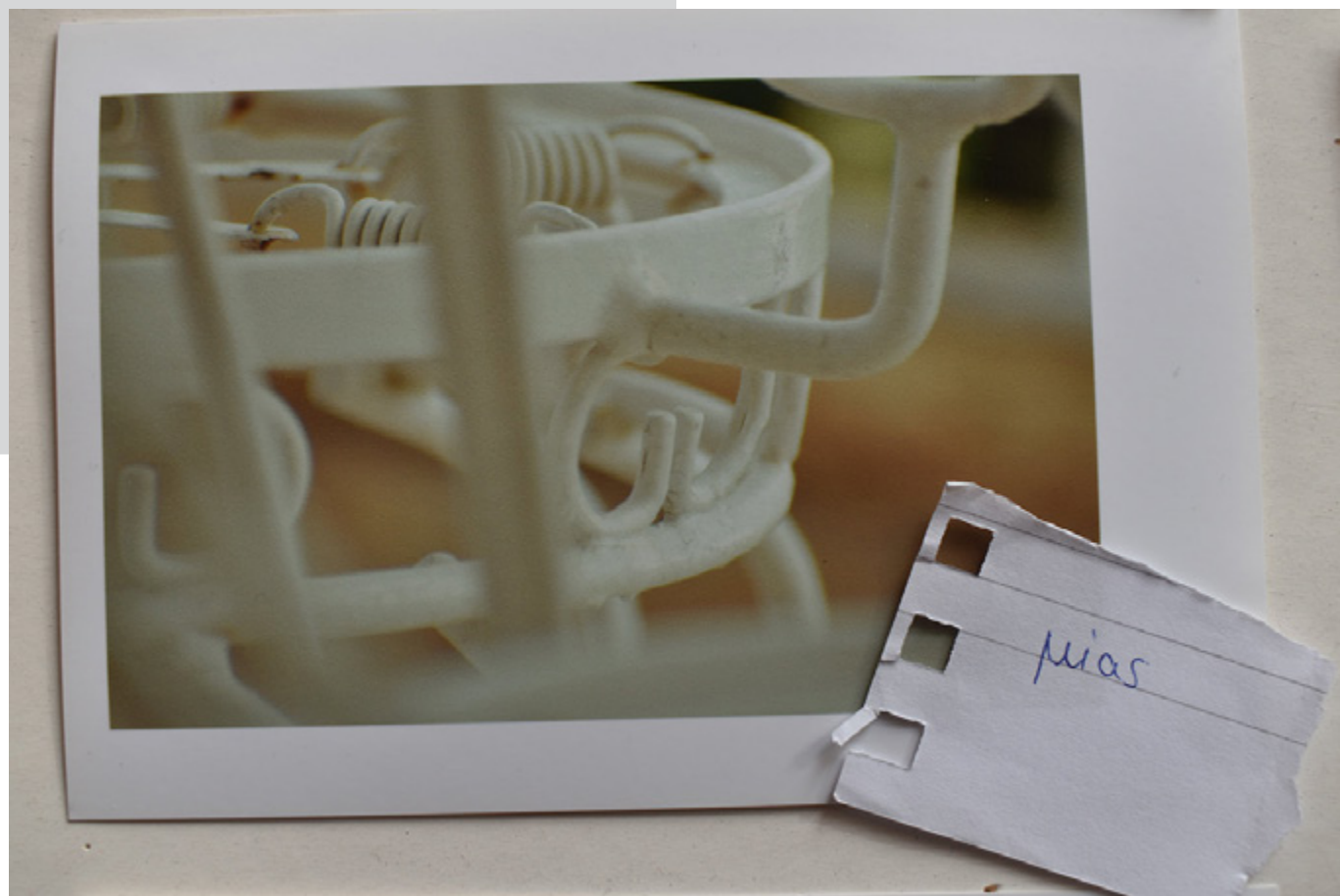

Άτιτλο

Μαριλέττα Κουρκούβελου

Μαριλέττα Κουρκούβελου

Μεθ' ήμέραν

Lidia Malus

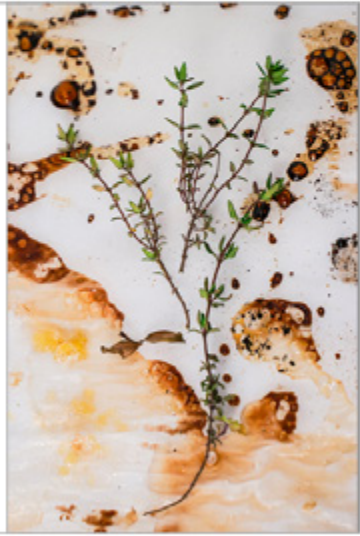

Lydia Malus

Με αφορμή τις πρόσφατες φωτιές στην Ελληνική ύπαιθρο, σε μια εποχή ήδη επιβαρυμένη από την πανδημία Covid-19, γεννήθηκε το ερώτημα: τι αφήνουμε ως κληρονομιά στον πλανήτη, εμείς οι τωρινοί του ανθρώπινοι κάτοικοι, για την επόμενη ημέρα (μεθ' ήμέραν) του. Οι φωτογραφίες της ενότητας αυτής μας υπενθυμίζουν την αλόγιστη ρύπανση και συνάμα υπαινίσσονται μελλοντικές καταστάσεις. Οι ντοκουμενταριστικού στυλ εικόνες με καμένα δένδρα, ξηρασία στα εδάφη, μόλυνση της θάλασσας, δηλητηρίαση του υδροφόρου ορίζοντα, συνυπάρχουν με stilllife λήψεις όπου χρησιμοποιήθηκαν διάφορες αυτοσχέδιες κατασκευές -καμένοι χυμοί φρούτων σε λαδόκολλα, όσπρια, μεγεθυντικοί φακοί και άλλα props, που συνδέουν την καταστροφή με την πηγή της ζωής. Μια αλληγορική ξενάγηση σε επισημασμένα υπολείμματα της επόμενης ημέρας, συνθέτουν την αφήγηση ενός πλανήτη που μεταβαίνει στην επόμενη του φάση: μια MetaDay που δεν λείπει να σουρουπώσει.

Lidia Malus

Lidia Malus

Lidia Malus

Lydia Malus

Lidia Malus

Ολύμπιανς

Μυρτώ Κίτσαντά

Το φωτογραφικό πρότζεκτ «Ολύμπιανς», απεικονίζει τους δώδεκα θεούς στο σήμερα. Οι θεοί του Ολύμπου ήταν το δημιούργημα της φαντασίας των αρχαίων Ελλήνων προκειμένου να δώσουν εξηγήσεις στα φαινόμενα που συνέβαιναν γύρω τους. Δημιούργησαν δώδεκα "τύπους" ανθρώπων με μία σειρά κοινωνικών χαρακτηριστικών που είχαν κύρος, ισχύ, ανταποκρίνονταν στους τότε αξιακούς κώδικες και τους καθιστούσαν ικανούς προστάτες, μάγους και τιμωρούς, έχοντας συνάμα πάθη και αδυναμίες.

Στόχος του πρότζεκτ είναι οι σύγχρονοι άνθρωποι να δουν την μυθολογία και να την κατανοήσουν μέσα από έναν καθρέφτη που απεικονίζονται οι ίδιοι. Για την υλοποίηση της φωτογραφικής σειράς, τηρήθηκε επίμονα το όρθιο κάδρο και η απλή πόζα, για να δίνεται η αίσθηση ότι κοιτάμε ένα άβαταρ που μας επιδεικνύει τα χαρακτηριστικά του. Παράλληλα ο φυσικός φωτισμός ενισχύει την κατανόηση του «κόσμου» τους. Οι φωτογραφιζόμενοι δεν υποδύθηκαν τους ρόλους τους, αλλά ήταν άτομα που χάρη στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους μου δόθηκε η έμπνευση να παραλληλίσω τα παλιά με τα σημερινά πρότυπα.

Μυρτώ Κίτσαντζά

Απόδημα κέρματα

Μάριος Κορολής

Το ποίημα του Άγη Μπράτσου, αναφερόμενο στα παιδιά των φαναριών, μας θυμίζει πως τα άτομα αυτά μπορεί να «αναστατώνουν τον οίκτο» των οδηγών, μα η επίδρασή τους σταματά στο να καθαρίσουν τζάμια και όχι συνειδήσεις. Η ανάγνωσή του με έκανε να επιχειρήσω να τους γνωρίσω και να φωτογραφίσω την παρουσία τους στο δρόμο.

Ιδιαίτερες γκριμάτσες, στάσεις του κορμιού τους που θα μπορούσαν να συσχετίσουν τον καθαρισμό με κάποιο άθλημα ή ρόλο, χαρακτηριστικά αντικείμενά τους, μα και σε τι σταματά το βλέμμα τους ενίοτε, επέφεραν τα κλικς αυτού του πρότζεκτ.

Περνώντας χρόνο μαζί τους, ανακάλυψα ότι αυτά τα άτομα διαθέτουν αξίες που δεν συναντιούνται συχνά σε πολλούς νεοέλληνες: εργατικότητα, σεβασμός, πειθαρχία, αυθορμητισμός, γενναιοδωρία. Συνειδητοποίησα επίσης ότι ο κόσμος δεν τους παρατηρεί. Ίσως ένα σύντομο νοιάξιμο, να μετρά τελικά περισσότερο, από μια αστόχαστη αποδημία κερμάτων.

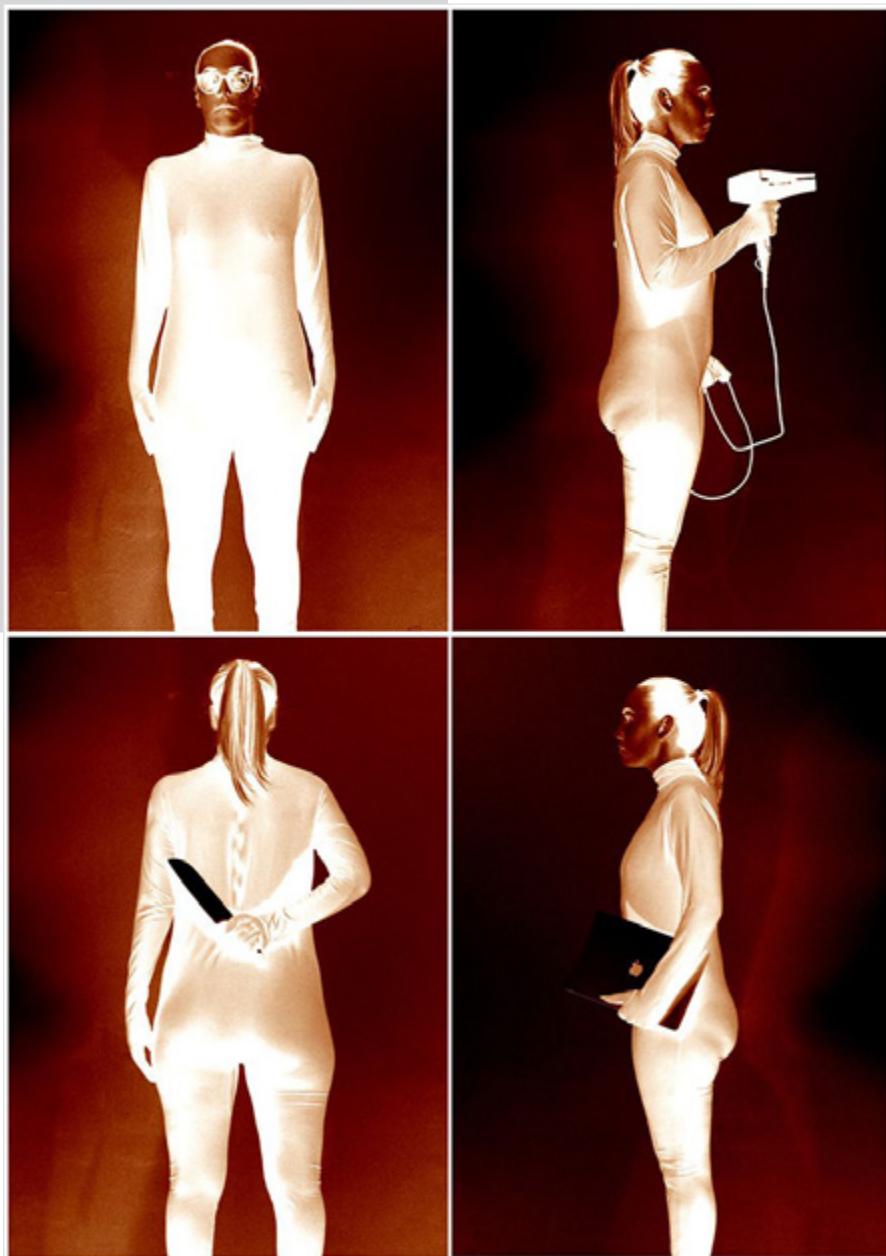

Μάριος Κορολής

Μάριος Κορολής

Fighting cancer

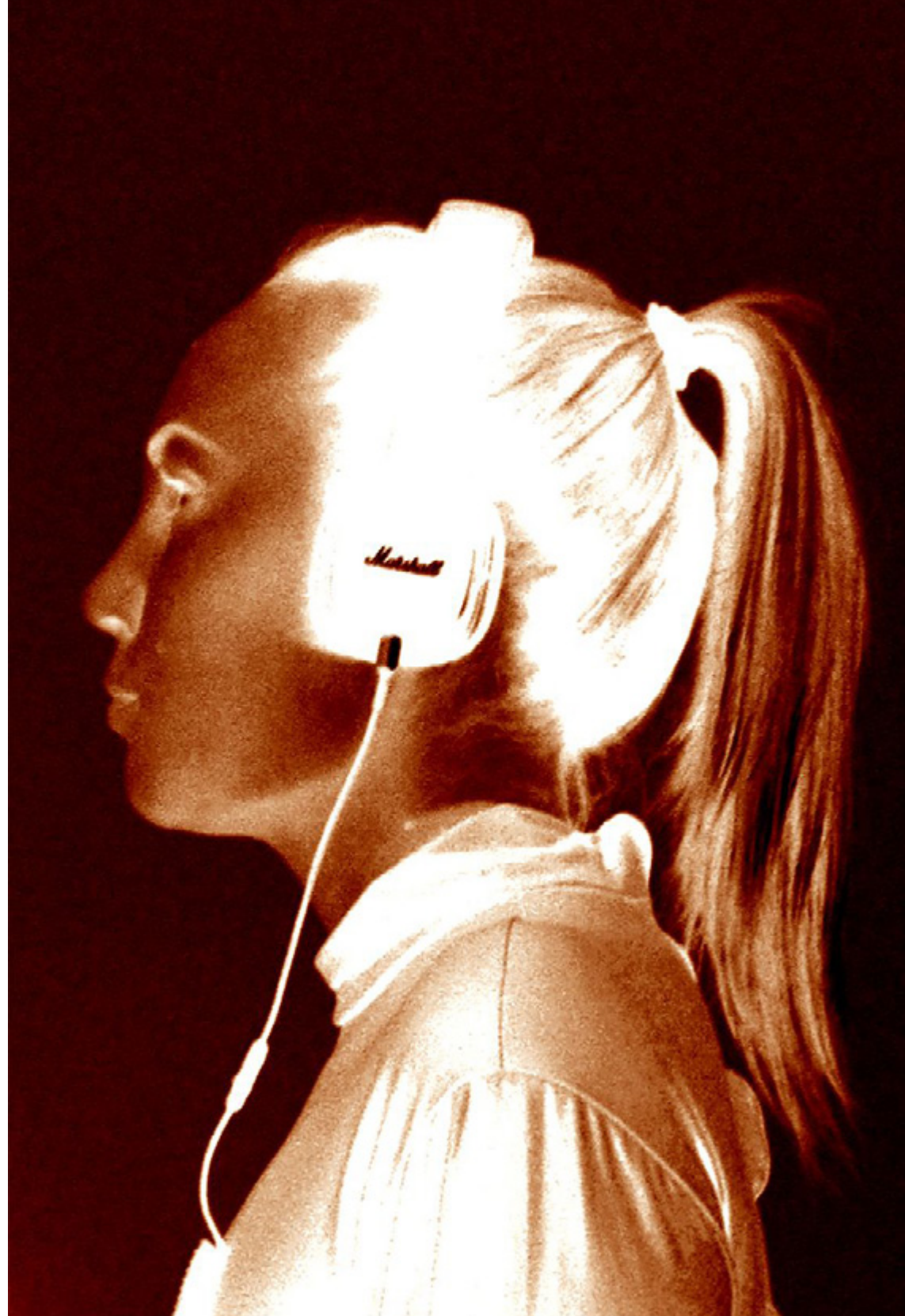
Αναστασία Μαμά

"Fighting cancer" είναι μια μεταφορική φράση που χρησιμοποιείται διεθνώς για να περιγράψει την εμπειρία ενός ατόμου που πάσχει από καρκίνο, υποδηλώνοντας ότι ο καρκίνος μπορεί να νικηθεί αν κάποιος τον παλέψει. Η ενότητα εικόνων αυτή έγινε με σκοπό να παρακινήσει το κοινό να εξετάζεται τακτικά, στοχεύοντας στην πρόληψη και στην καταπολέμηση του Καρκίνου. Η φωτογράφιση έγινε στο σπίτι και με τα προσωπικά αντικείμενα της Ευγενίας Μαρίας Θεοχάρη, που το Μάρτιο του 2019, σε ηλικία 28 ετών, διαγνώστηκε με μελανώματα. Έκτοτε παρακολουθείται στο Κέντρο Μελανώματος & Καρκίνου Δέρματος του Νοσοκομείου Ανδρέας Συγγρός. Εξετάζεται ανελλιπώς με τις σύγχρονες μεθόδους της Δερματοσκόπησης και Χαρτογράφησης με Ολόσωμες Ψηφιακές Φωτογραφήσεις (τεσσάρων όψεων) και με Συνεστιακή μικροσκοπία.

Με πρακτικές σκηνοθεσίας, ανασύνθεσης της πραγματικότητας, εγκιβωτισμού και μετωνυμίας, οι εικόνες νοηματοδοτούν τον τρόπο με τον οποίο η ίδια αντιμετωπίζει την ασθένεια. Πώς, δηλαδή, βιώνει την διαδικασία των εξετάσεων των σπίλων της και το πώς πολεμά για τη ζωή της. Η ίδια μου είπε μεταξύ άλλων: «Έχω φωτογραφηθεί τόσες φορές μπροστά σε ομάδες γιατρών και νοσηλευτών, που δεν αισθάνομαι πλέον τη γύμνια του σώματος μου όταν εξετάζομαι», «Δεν αγαπάω αντικείμενα. Τα χρησιμοποιώ παλεύοντας να ζω όμορφα και να χαίρομαι κάθε στιγμή της καθημερινότητας.» "Fighting cancer" είναι μια μεταφορική φράση που χρησιμοποιείται διεθνώς για να περιγράψει την εμπειρία ενός ατόμου που πάσχει από καρκίνο, υποδηλώνοντας ότι ο καρκίνος μπορεί να νικηθεί αν κάποιος τον παλέψει. Η ενότητα εικόνων αυτή έγινε με σκοπό να παρακινήσει το κοινό να εξετάζεται τακτικά, στοχεύοντας στην πρόληψη και στην καταπολέμηση του Καρκίνου. Η φωτογράφιση έγινε στο σπίτι και με τα προσωπικά αντικείμενα της Ευγενίας Μαρίας Θεοχάρη, που το Μάρτιο του 2019, σε ηλικία 28 ετών, διαγνώστηκε με μελανώματα. Έκτοτε παρακολουθείται στο Κέντρο Μελανώματος & Καρκίνου Δέρματος του Νοσοκομείου Ανδρέας Συγγρός. Εξετάζεται ανελλιπώς με τις σύγχρονες μεθόδους της Δερματοσκόπησης και Χαρτογράφησης με Ολόσωμες Ψηφιακές Φωτογραφήσεις (τεσσάρων όψεων) και με Συνεστιακή μικροσκοπία. Με πρακτικές σκηνοθεσίας, ανασύνθεσης της πραγματικότητας, εγκιβωτισμού και μετωνυμίας, οι εικόνες νοηματοδοτούν τον τρόπο με τον οποίο η ίδια αντιμετωπίζει την ασθένεια. Πώς, δηλαδή, βιώνει την διαδικασία των εξετάσεων των σπίλων της και το πώς πολεμά για τη ζωή της. Η ίδια μου είπε μεταξύ άλλων: «Έχω φωτογραφηθεί τόσες φορές μπροστά σε ομάδες γιατρών και νοσηλευτών, που δεν αισθάνομαι πλέον τη γύμνια του σώματος μου όταν εξετάζομαι», «Δεν αγαπάω αντικείμενα. Τα χρησιμοποιώ παλεύοντας να ζω όμορφα και να χαίρομαι κάθε στιγμή της καθημερινότητας.»

Αναστασία Μαυρά

Αναστασία Μαμά

Luna City

Ξένια Πατσά

Ένα τρενάκι του luna-park εκτροχιάζεται και αρχίζει να κάνει βόλτα μέσα στην πόλη. Από τι μέρη θα περνούσε το τρενάκι και με ποια αντικείμενα θα σταθούν έκθαμβοι οι επιβάτες του; Τραβώντας φωτογραφίες από την πρώτη θέση ενός τέτοιου βαγονιού, ανακαλύπτω την παιδικότητα και την χαρά που υπάρχουν σε αντικείμενα τα οποία θα πέρασαν απαρατήρητα και δεν θα θάμπωναν τους ταξιδιώτες από την αρχή.

Όσο περισσότερη ώρα κάθομαι μέσα στο τρενάκι τόσο περισσότερο αρχίζω να βλέπω την πόλη σαν την προέκταση ενός luna park. Παρατηρώ τους δρόμους με την ματιά ενός παιδιού που αναζητά τα όρια του και ξαφνιάζομαι με μυστηριώδεις υπάρξεις και τρομαχτικά τέρατα που κρύβονται μέσα στις γειτονιές. Η αδρεναλίνη που μου προσφέρει το τρενάκι με εξουσιάζει και με κάνει να μην θέλω να κατεβώ από την διαδρομή. Με ή δίχως γεμάτο φεγγάρι (luna), προσκαλώ τον θεατή των εικόνων αυτής της ενότητας, να χαθεί μέσα στην εξωπραγματική γοητεία μιας Luna City.

Ξένια Πατσά

Γιάννης Κονιδισιώτης

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Αναστασία Μαρκίδου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια - Μυρτώ Σταματοπούλου, Υποψήφιος Διδάκτορας

Βασίλης Κάντας, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Στο εργαστηριακό μάθημα *Εισαγωγή στην Κριτική Ανάγνωση της Φωτογραφίας*, οι φοιτητές κλήθηκαν να εφαρμόσουν τα εργαλεία σύνθεσης και τις βασικές αρχές λειτουργίας των φωτογραφιών, δημιουργώντας μια ενότητα εικόνων για ένα θέμα της επιλογής τους.

Βασίλης Κάντας

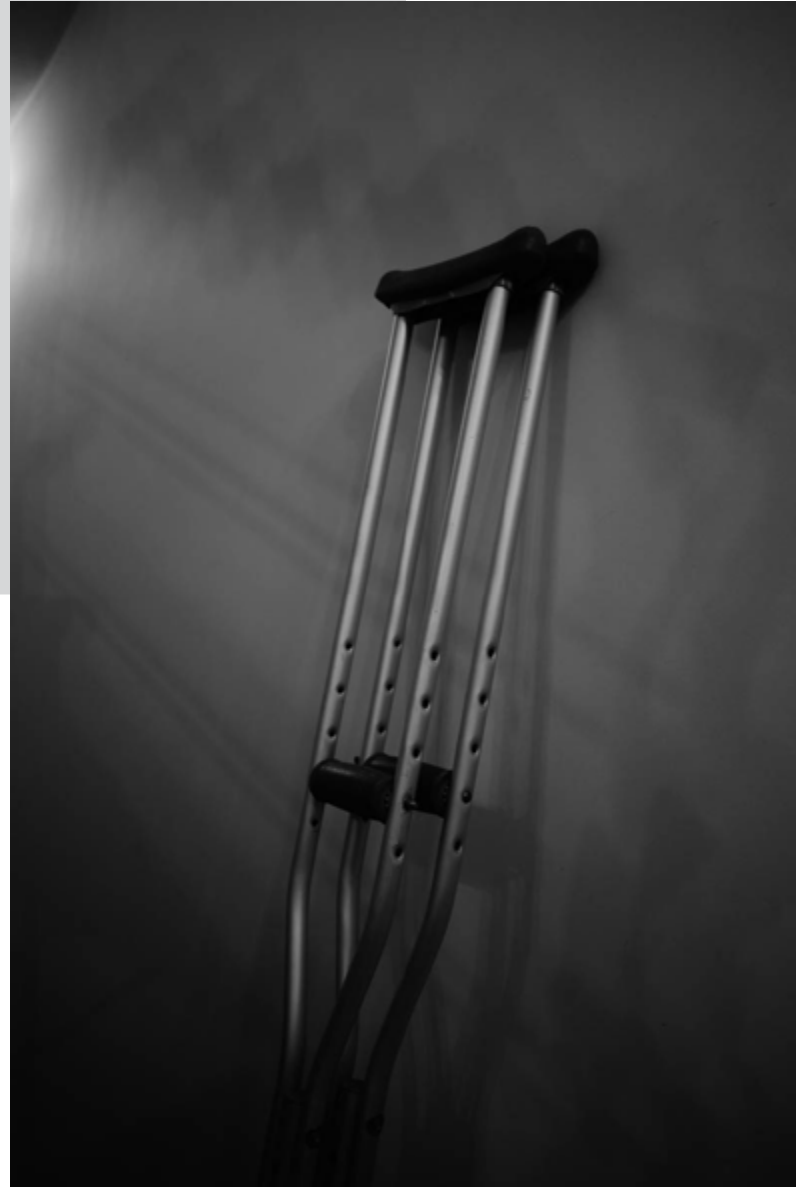
Στον καθρέπτη μας, συνήθως κοιτάμε όταν θέλουμε να δούμε τον εαυτό μας. Πόσα κομμάτια του όμως βλέπουμε, πέρα από την αντανάκλαση του προσώπου μας; Στα αυτοκίνητά μας, υπάρχουν πολλοί καθρέπτες. Ο σημαντικότερος ίσως, είναι ο καθρέπτης οπισθοπορείας. Όχι απλά γιατί μας βοηθά να δούμε πίσω, αλλά γιατί η ύπαρξή του μας θυμίζει την σημαντικότητα του να κοιτάζουμε πίσω μας. Χωρίς αυτόν δεν μπορούμε να κινηθούμε με ασφάλεια.

Απ' τον καθρέπτη οπισθοπορείας κρέμονται συχνά όσα χρειάζεται να θυμάται κανείς προκειμένου να προχωρά στη ζωή του με μια αίσθηση ασφάλειας. Αυτά διαφέρουν ανά άτομο. Για άλλους είναι αναμνήσεις της παιδικής τους ηλικίας (όπως κουκλάκια και παιχνίδια) για άλλους θύμηση των χόμπι που γεμίζουν τον ελεύθερό τους χρόνο (γάντια πυγμαχίας) για άλλους σύμβολα των "πιστεύω" που τους συντροφεύουν στη ζωή (όπως σταυροί και εικονίσματα). Έτσι, κάτω απ' αυτόν τον καθρέπτη βλέπουμε σαν πυξίδα όλα όσα χρειαζόμαστε για να ανταπεξέλθουμε στις υποχρεώσεις αλλά και να αποδράσουμε από αυτές, όταν το έχουμε ανάγκη. Την υπενθύμιση του παρελθόντος, της προσωπικής ιστορίας, της ταυτότητάς μας.

Οστική Θλάση

Αικατερίνη Κοιλιαρίδου

Οι περισσότεροι άνθρωποι, έστω και μια στιγμή της ζωής τους, έχουν υπάρξει αθλητές. Μαζί με τις στιγμές εξέλιξης της πορείας τους, υπάρχουν και πιθανές στιγμές τραυματισμών, εντός ή εκτός του αγώνα και της προπόνησης. Απορία για το αν και πότε θα μπορέσουν να αγωνιστούν όπως πριν, κακή διάθεση, αμφίβολη στήριξη, έρχονται στο προσκήνιο. Στις περισσότερες εικόνες έχει χρησιμοποιηθεί φλας, θέλοντας την ένταση που μας παρέχει, και σε μερικές υπάρχει πλάγιος φωτισμός, για ανάδειξη υφών.

Η ιδέα πίσω από την ενότητα εικόνων ήταν η φωτογράφιση στοιχείων, τα οποία αντίκριζα καθημερινά όταν τραυματίστηκα. Η δική μου διάγνωση ήταν Οστική Θλάση στο γόνατο και χρειάστηκε ακινησία του ποδιού για αποφυγή χειρουργείου. Θυμάμαι τον πρώτο καιρό όπου ήμουν πεσμένη ψυχολογικά. Εκεί κατάλαβα ότι τα απρόοπτα συμβάντα χρειάζονται ανεκτικότητα. Πρέπει να αποδεχτείς το πρόβλημα και να συμφιλιωθείς με αυτό για να το αντιμετωπίσεις.

Αικατερίνη Κοιλιάριδου

Cthulhu

Ηλέκτρα Μυρτώ Καριέτη

Η θαλασσοφοβία είναι ο φόβος για τον ωκεανό ή άλλες μεγάλες εκτάσεις νερού. Πρόκειται για μία φοβία που μπορεί να εμποδίσει τους ανθρώπους να επισκεφθούν την παραλία, να κολυπήσουν στη θάλασσα ή να ταξιδέψουν με πλοίο. Συμπτώματά της θεωρούνται η ζαλάδα, η ναυτία, ο έντονος ιδρώτας, το άγχος, η ταχυκαρδία και η δυσκολία στην αναπνοή. Η συγκεκριμένη φοβία μπορεί να προκληθεί από προσωπική τραυματική εμπειρία που σχετίζεται ή με μεγάλη ποσότητα νερού, ή βαθιά νερά, ή ταξίδια μέσω θάλασσας, ή από ιστορίες με ατυχήματα ανθρώπων στη θάλασσα είτε γενικά από ιστορίες που θα τρόμαζαν και θα απέτρεπαν τον κόσμο από το να πλησιάσει το νερό.

Στη συγκεκριμένη σειρά φωτογραφιών ο φόβος του ατόμου προέρχεται από ιστορίες και βιβλία που διάβαζε -με ανθρωποφάγες γοργόνες και γιγαντιαία χταπόδια που καταβροχθίζουν ολόκληρα καράβια. Έχει αποφασίσει όμως να αντιμετωπίσει το φόβο του, οπότε κάνει ότι περνάει από το χέρι του για να τα καταφέρει.

Ηλέκτρα Μυρτώ Καριέτη

Ηλέκτρα Μυρτώ Καριέτη

Από μικρός πήγαινα στο σχολείο με μηχανάκι

Νίκος Αναστασέλου

Οι φωτογραφίες της ενότητας αυτής έχουν τραβηχτεί στο εσωτερικό του κομμωτηρίου Mitseas, στοχεύοντας να σκιαγραφήσουν την προσωπικότητα του ατόμου που εργάζεται εκεί. Τα αντικείμενα έχουν συλλεχθεί επί σειρά ετών, τους τοίχους τους έχει βάψει ο ίδιος και έχει επιμεληθεί την διακόσμηση με προσοχή.

Η σειρά των φωτογραφιών είναι ουσιαστικά μια απεικόνιση των όσων έμαθα για τον ιδιοκτήτη και συνδέονται άμεσα με τα λόγια του. «Από πάντα ήθελα να γίνω κομμωτής. Αν δεν πετύχαινα θα γινόμουν ζογκλέρ σε τσίρκο... Στο δημοτικό πήγαινα σχολείο με μηχανάκι και γυμνάσιο-λύκειο με αυτοκίνητο. Ένιωθα ότι προχωρούσα στη ζωή πιο γρήγορα από τα άλλα παιδιά γύρω μου... Συλλέγω ποδήλατα και παλιές μηχανές επειδή με ιντριγκάρει η σκέψη του πόσα χέρια έχουν κρατήσει αυτό το τιμόνι.»

Σε τιμόνι ή κεφάλι, οι παλάμες φαίνεται να κατέχουν σημαντικό ρόλο. Οι φωτογραφίες αυτές παρουσιάζουν μια συνοπτική εξιστόρησης της ζωής του, άλλοτε με ελαφρώς αφαιρετικές φόρμες/έννοιες και άλλοτε με πιο σαφή χαρακτηριστικά

Νίκος Αναστασέλου

Στα ίχνη του δολοφόνου

Μάριος Αΰφαντής

Σε αυτή την ενότητα των εικόνων επιχειρείται η φωτογραφική προσέγγιση ενός εγκλήματος που συγκλόνισε το Πανελλήνιο. Πρωταγωνιστής της ιστορίας αυτής ήταν ο Θεόφιλος Σεχίδης, ο οποίος έπασχε από σχιζοφρένεια και δολοφόνησε πέντε μέλη της οικογένειάς του. Η επιλογή της συγκεκριμένης υπόθεσης έγινε διότι η ίδια έχει σουρεαλιστικό χαρακτήρα: ένας φοιτητής νομικής ο οποίος τεμαχίζει την οικογένειά του ακούγοντας Τσαϊκόφσκι και κρατάει τους εγκεφάλους των θυμάτων του στο ψυγείο για μελέτη τους· σενάριο επιστημονικής φαντασίας, θα έλεγε κάποιος.

Μέσα από επιμελημένες σκηνοθεσίες, αποτύπωσα τις πλέον ενδεικτικές στιγμές από εκείνες που είδαν το φως της δημοσιότητας, σχετικά με την πορεία των εγκλημάτων. Σε όλες τις φωτογραφικές συνθέσεις έκανα χρήση φλάνς με κίτρινο φίλτρο προκειμένου να υπαιχθεί η χρονική απόσταση του γεγονότος από το σήμερα.

Ως ύφος αναπαράστασης επιλέχτηκε αυτό, ενός έντονου δραματικού περιβάλλοντος. Η κάθε εικόνα συμπυκνώνει λακωνικά την διήγηση της ιστορίας, προσπαθώντας παράλληλα να αποτυπώσει τον αρρωστημένο τρόπο σκέψης του δράστη.

Μάριος Αΰφαντής

Κοντέσα Χαλίλι

Σωτηρούλλα Σπανού

Μαρία Κανταρίδου

Αλεξάνδρα Καρακάση

Μιχαήλ - Μάριος Σαμωνάς

Παναγιώτης Πατταγεωργίου

Κωνσταντίνος Αποστολάκης

Ειρήνη Χρούτα

Ευάγγελος Χατζηπαύλου

Σωτήρης Πατσιατζής

Δημήτριος Βουρδούσης

Γεωργία Καραγιαννάκη

Κωνσταντίνα Γαλάνη

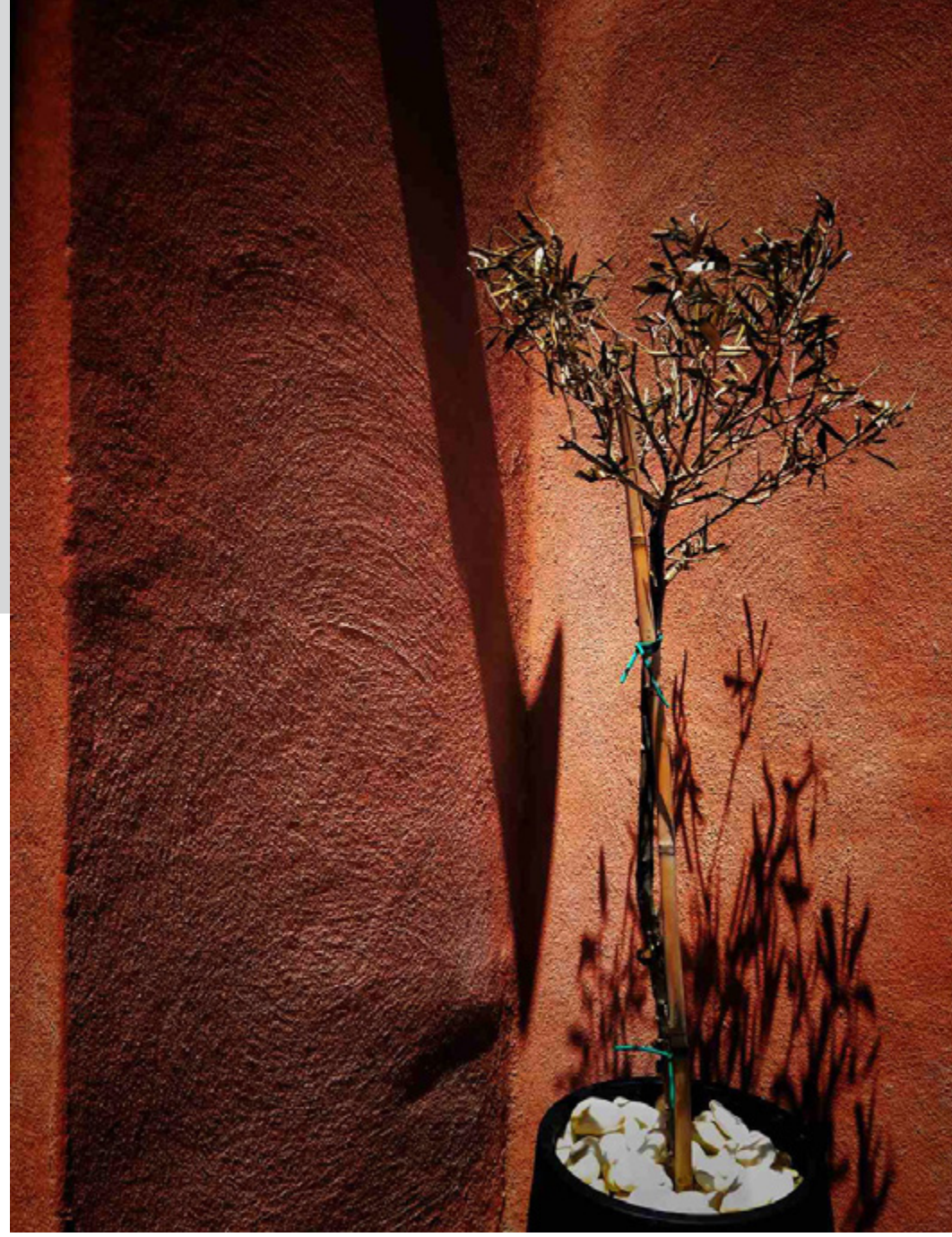

Αλεξάνδρα Ανδριοπούλου

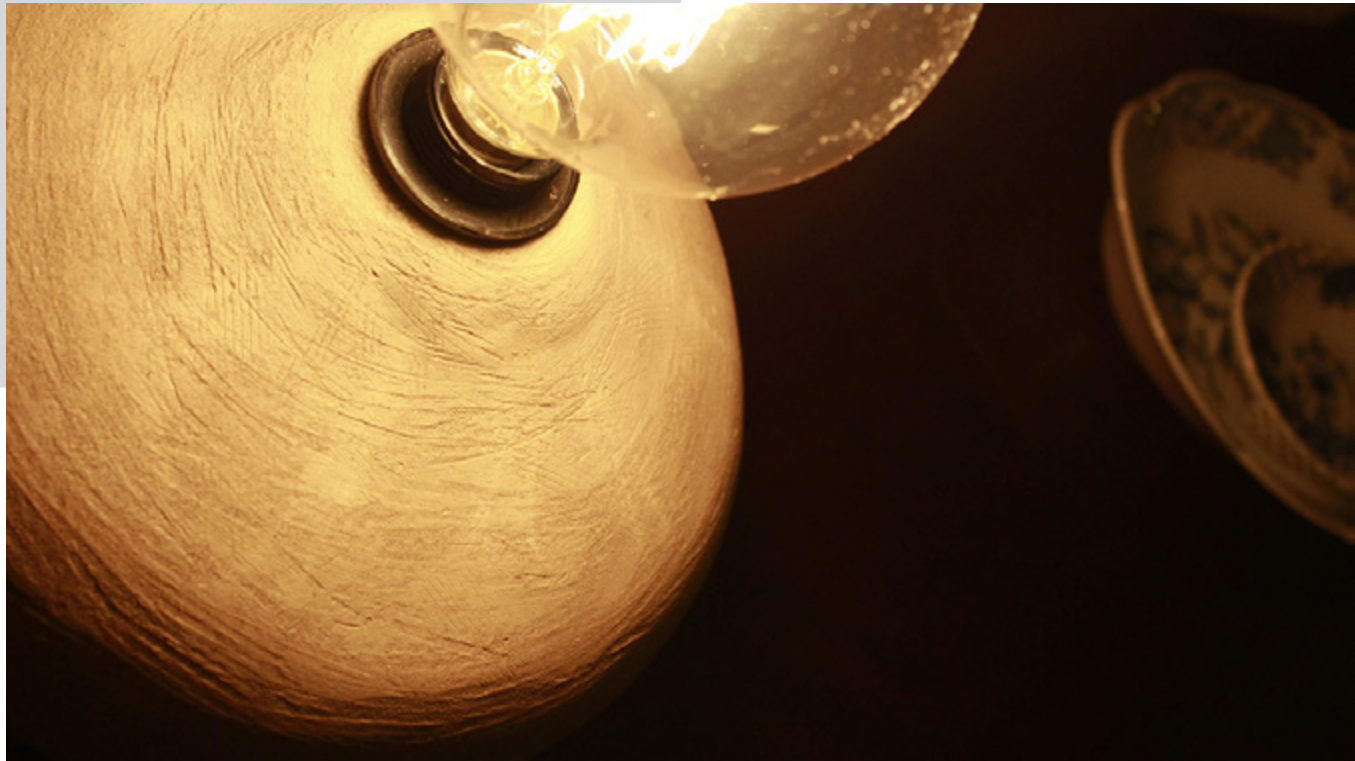
Βαρβάρα - Βασιλική Φούντα

Κωνσταντίνα - Ειρήνη Ντούβλη

Αντωνία Παπαδοπούλου

Άγγελος Σκλάβος

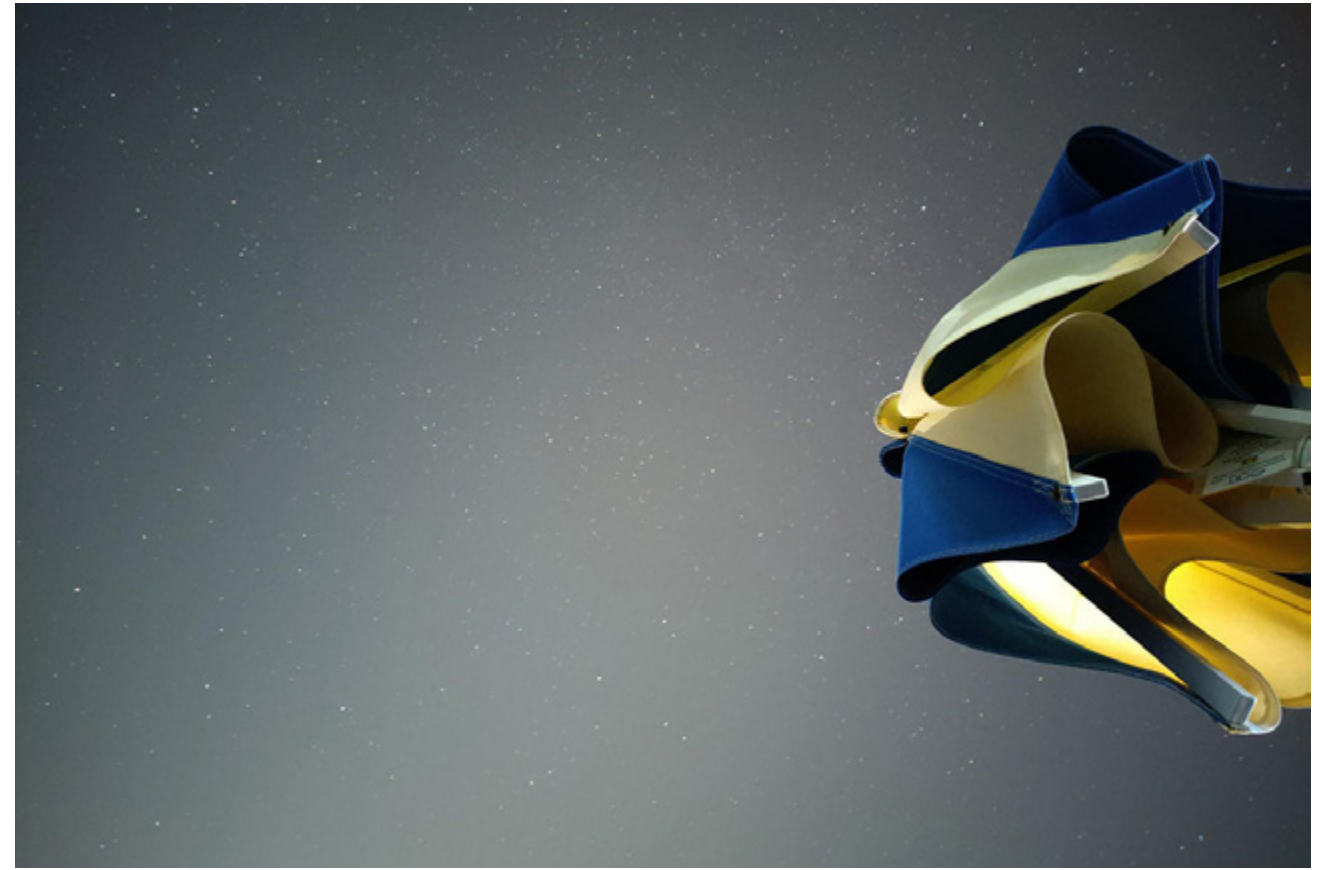
Αθηνά Σιβρισσариανού

Άγγελος Σκλάβος

Περτέσης Χαράλαμπος

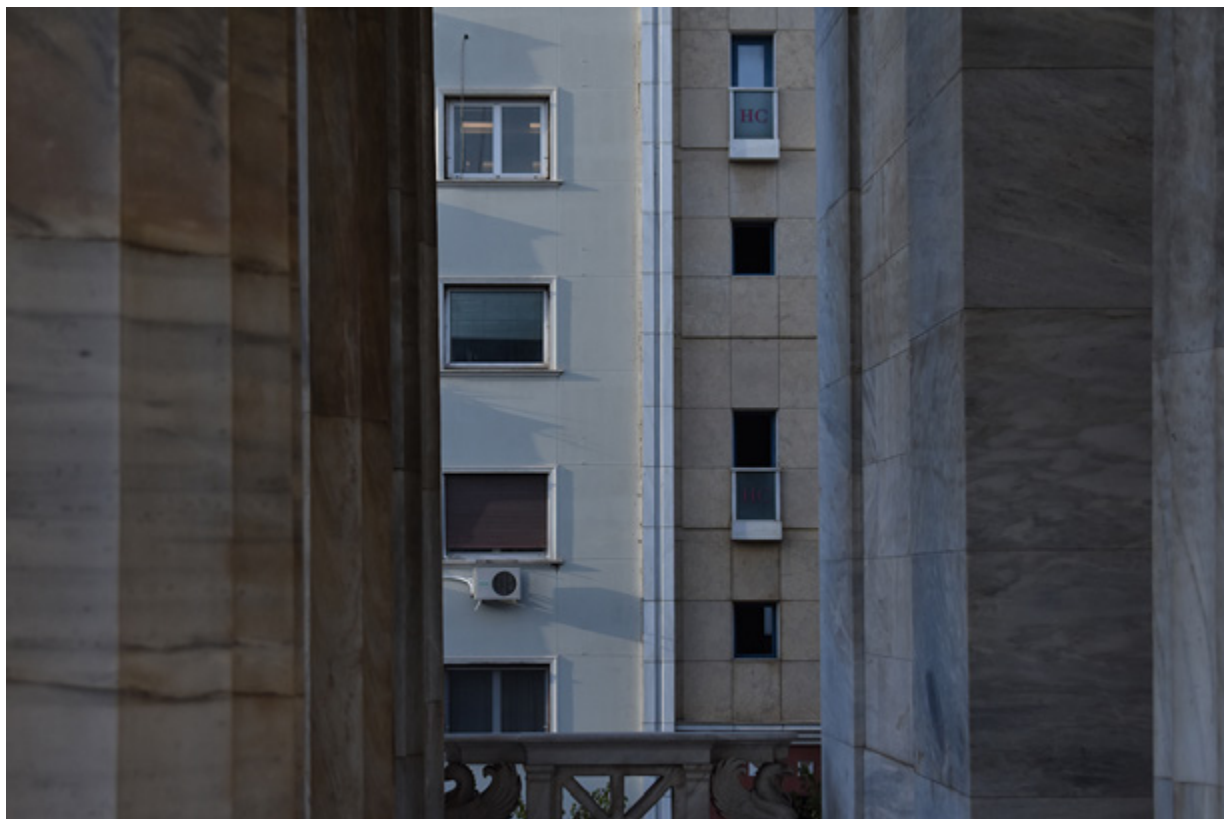
Οδυσσέας Πάνου

Ιωάννα Φούγκα

Μελίνα Κορτέση

Απόστολος - Σπυρίδων Στεριώτης

Πανταζοπούλου Μαρία

Μιχαέλλα Αλεξάνδρου

Γεώργιος Δημητρόπουλος

Βασίλης Βήππος

Επιβλέπων Καθηγητής:

Γιώργος Μαχιάς

Λέκτορας

Στην παρούσα εργασία επιχειρήθηκε η φωτογραφική τεκμηρίωση και αποτύπωση των κτιρίων του Μοντερνισμού (εκλεκτικισμός, Art Nouveau), που ανεγέρθησαν στην Κυψέλη, την περίοδο του μεσοπολέμου (1918-1939).

Τα κτίρια που επιλέχθηκαν να φωτογραφηθούν, συνεχίζουν να υπάρχουν για σχεδόν εκατό έτη, ανάμεσα στις ογκώδεις, κατασκευασμένες από μπετόν πολυκατοικίες και μας θυμίζουν πόσο διαφορετική ήταν η εποχή, η κουλτούρα αλλά και η αρχιτεκτονική εκείνης της περιόδου.

Η ανάγκη οπτικής αποτύπωσης και ανάλυσης αυτών των κτιρίων πηγάζει από το ιδιαίτερο καλλιτεχνικό ενδιαφέρον που παρουσιάζουν, τόσο φωτογραφικά όσο και το αρχιτεκτονικά. Επιπλέον, αξίζει να σημειωθεί ότι η επίσημη αρχιτεκτονική κουλτούρα της σύγχρονης εποχής, αγνόησε συστηματικά την ύπαρξη των εν λόγω κτιρίων και για το λόγο αυτό το εγχείρημα αποδείχθηκε εξαιρετικά δύσκολο και κοπιώδες, καθώς οι βιβλιογραφικές πηγές είναι ελάχιστες.

Βασίλης Βήππος

Βασίλης Βήπτος

Θωμάς Γκαζέλης

Επιβλέπων Καθηγητής:
Νικόλαος Αποστολόπουλος
Λέκτορας

Μπορεί ένα φωτογραφικό δοκίμιο να βοηθήσει στην ενημέρωση; Εμπνευσμένος από τέσσερις φωτογράφους-φωτορεπόρτερ, τους Lee Jeffries, Sebastiao Salgado, Eugene Smith και Josef Koudelka, θέλησα να δείξω το δικό μου φωτογραφικό δοκίμιο. Αναλύοντας τις πρακτικές του καθενός και τα δικά τους έργα, προσπάθησα να τα συνδυάσω και να βρω κοινό έδαφος με το έργο μου στο STEPS. Ακολουθώντας την ομάδα επί πέντε συνεχόμενα χρόνια, αποτύπωσα φωτογραφικά τις δράσεις τους, με σκοπό να ενημερώσω τον κόσμο για αυτές.

Πατήστε εδώ για να δείτε το video

Στοά Μπρόντγουαιη

Νίκος Καλλικλής - Παύλος Μπιτεντάτος

Υπεύθυνος Καθηγητής:
Κωνσταντίνος Καράμπελας
Εργαστηριακός Καθηγητής

Το εργαστηριακό μάθημα Ντοκουμέντο, Φωτογραφία & Βίντεο ολοκληρώθηκε με μεγάλη επιτυχία. Οι περισσότεροι φοιτητές θέλησαν να ασχοληθούν με το βίντεο και λιγότερο με τη φωτογραφία. Έγιναν εξίσου αρκετά καλές δουλειές όπως, «οι Στοές της Αθήνας» μια πολύ καλή φωτογραφική έρευνα σε ένα ιδιαίτερο θέμα αλλά και πολλές άλλες ενδιαφέρον φωτογραφικές εργασίες. Στο κομμάτι του βίντεο υπήρχε μεγαλύτερη συμμετοχή με ταινίες ντοκουμέντου, έρευνας, συνεντεύξεων αλλά και μυθοπλασίας. Και εδώ αυτοί που δούλεψαν συστηματικά και με προγραμματισμό είχαν και τα καλύτερα αποτελέσματα.

Κωνσταντίνος Καράμπελας

Οι αθηναϊκές στοές εμφανίζονται κατά την τελευταία εικοσαετία του 19ου αιώνα και γενικεύονται κατά τον 20ο. Συνήθως, κάθε στοά αποκτά μια κάποια εξειδίκευση ως προς το είδος των εμπορευμάτων. Ταυτόχρονα, δημιουργείται η ανάγκη εστίασης (κυλικείο - καφενείο) εντός της στοάς, με σκοπό την εξυπηρέτηση εργαζομένων της ίδιας αλλά και των περίξ αυτής κτηρίων, πελατών ή περαστικών. Οι στοές προστατεύοντας αποτελεσματικά τα εμπορεύματα από τις καιρικές συνθήκες και ιδιαίτερα από την ηλιακή ακτινοβολία, συγκεντρώνουν στο εσωτερικό τους πληθώρα καταστημάτων συλλεκτικών ειδών, παλαιοπωλείων και ειδών φιλοτελισμού λόγω της ευπάθειας των εμπορευμάτων τους.

Ο συμπυκνωμένος ιστορικός χρόνος, έτσι όπως τον βιώνουμε για πάνω από μια δεκαετία, τείνει να μεταβάλει για άλλη μια φορά τη χωροταξία. Τείνει να εξαλείψει τις υπάρχουσες κοινωνικές σχέσεις, αντικαθιστώντας τις με νέες. Βρισκόμαστε παντοιοτρόπως ενάντια σε έναν κόσμο που αλλάζει, σε βάρος αυτών που τον φέρουν στις πλάτες τους.

Στοά Μπρόντγουαιη

Στοά Αιόλου

Στοά Φέξη

Στοά Αιόλου

Επαγγέλματα

• Η κυρία στην τραπεζαρία

• Η Στέλλα

Ειρήνη Λόλα

Σε κάθε σελίδα ο θεατής βλέπει και από ένα επάγγελμα και έπειτα βλέπει την ταυτότητα αυτού. Σκοπός της εργασίας μου είναι να μην ξεχνάει ο κόσμος ότι οι άνθρωποι που μας εξυπηρετούν στην καθημερινή μας ζωή, είναι και εκείνοι άνθρωποι που έχουν την δική τους ταυτότητα, τον χαρακτήρα και την προσωπικότητα τους.

- Ο φαρμακοποιός

- Η νοσοκόμα

- Ο Αντώνης

- Η Ζωή

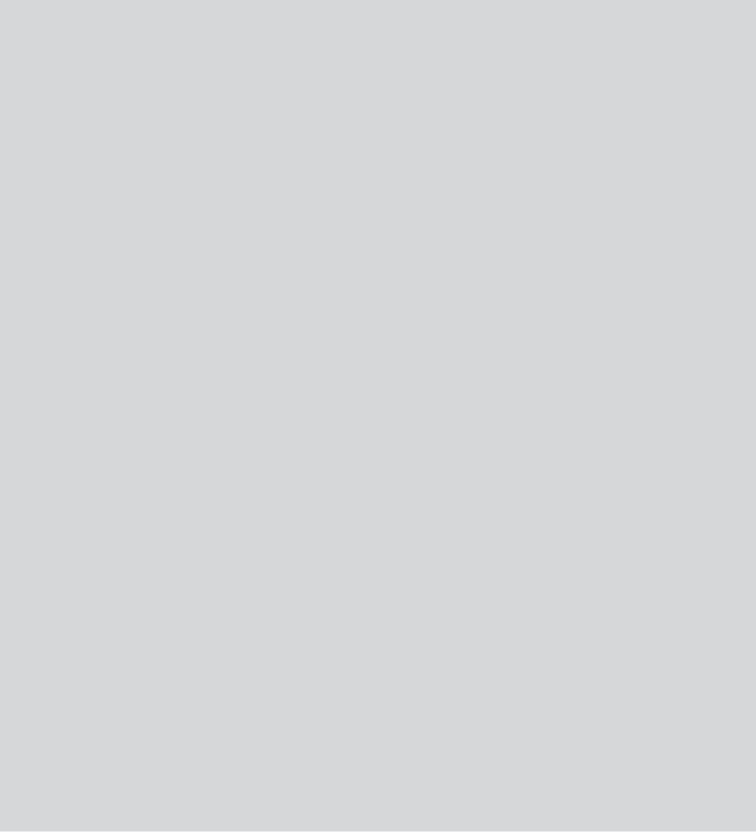
Άλογα

Άννα Χαρίτου

Η σειρά μου ολοκληρώθηκε έπειτα από τις επισκέψεις μου σε δύο στάβλους, έναν στην επαρχία Λευκωσίας στην Κύπρο και έναν στην Βαρυμπόμπη στην Αθήνα. Στον στάβλο στην Λευκωσία, τα άλογα προορίζονται ξεκάθαρα για αγωνιστικούς σκοπούς, δηλαδή για αγώνες ιπποδρομίας, και κοιμούνται και γυμνάζονται στον συγκεκριμένο χώρο. Στον στάβλο στην Βαρυμπόμπη, τα άλογα προορίζονται για μαθήματα ιππασίας, κυρίως σε παιδιά και έφηβους.

Ο λόγος που επέλεξα το συγκεκριμένο θέμα οφείλεται στην αγάπη μου για τα ζώα και το πώς αυτά εμπλέκονται στην καθημερινότητα του ανθρώπου. Ειδικά στον στάβλο που γίνονται μαθήματα ιππασίας, μπορεί κανείς να δει το πώς τα άλογα εκείνα βοηθάνε τα παιδιά σε πολλούς τομείς, ένας από τους οποίους είναι και η ψυχολογία.

Άννα Χαρίτου

9 Εικαστική Έκθεση

Ανάργυρος Δρόλαπας

Υπεύθυνοι Καθηγητές:
Κωνσταντίνος Καράμπελας,,
Εργαστηριακός Καθηγητής

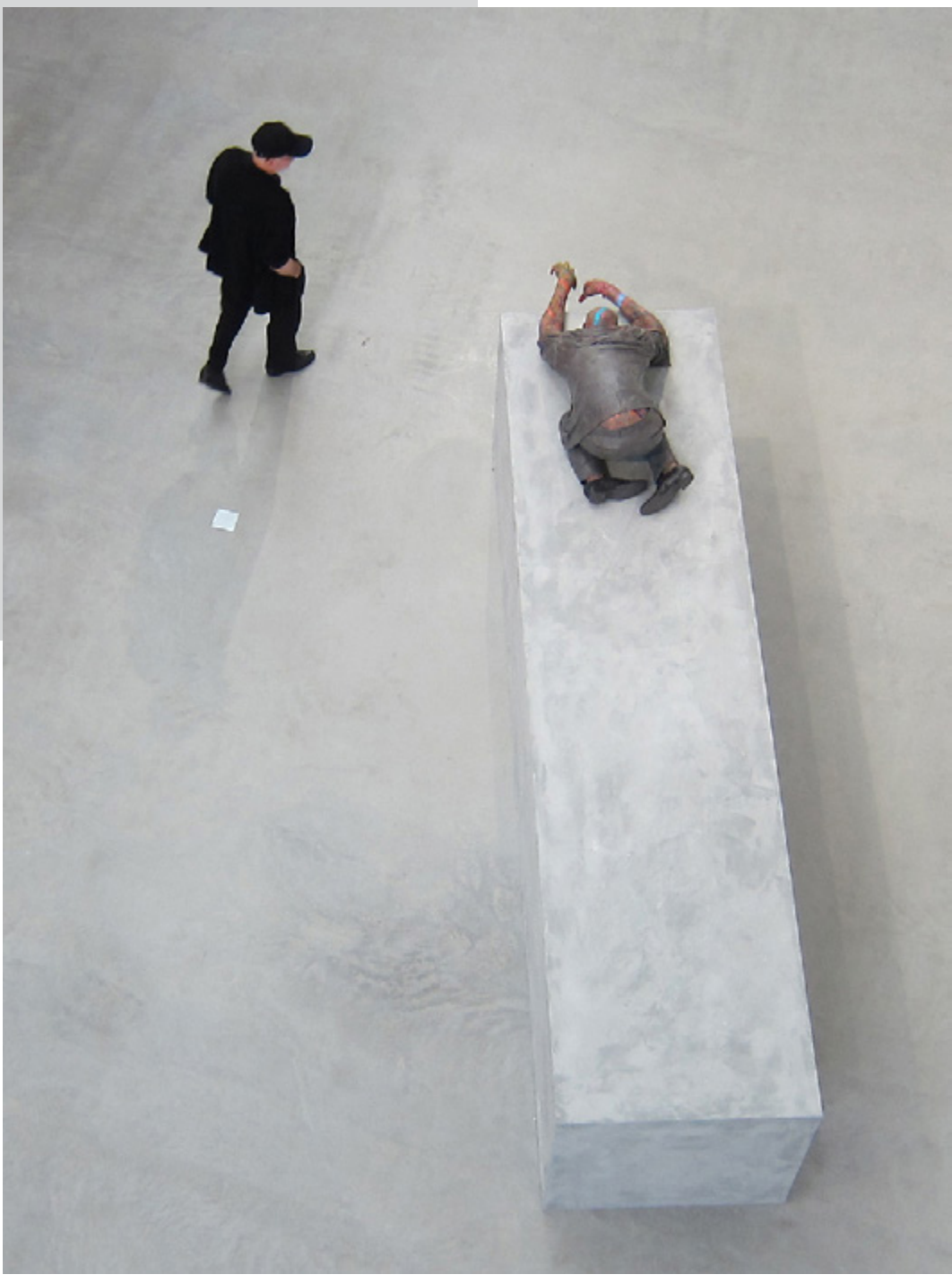
Το Φωτογραφικό Δοκίμιο ολοκληρώθηκε και φέτος με αρκετά καλές δουλειές από τους περισσότερους φοιτητές που το παρακολούθησαν. Τα θέματα ήταν διάφορα, φωτογραφία δρόμου, εικαστικές εκδηλώσεις, πολιτιστικά δρώμενα αλλά και αθλητικά γεγονότα. Όσο περισσότερο προσπαθείς τόσο καλύτερο αποτέλεσμα θα έχεις, όσοι το έκαναν ήταν οι κερδισμένοι!!!

Καράμπελας Κωνσταντίνος

Ανάργυρος Δρόλαπας

Πρόβα παράστασης

Μπαριτάκης Ειρηναίος- Ιωάννης

Μπαριτάκης Ειρηναίος- Ιωάννης

Ξιφασκία

Τσακμάκης Ραφαήλ

handball

Στέφανος Φραγκούλης

Στέφανος Φραγκούλης

10 Ο δρόμος του κρασιού

Επιβλέπων Καθηγητής:
Γεώργιος Βρεττάκος
Λέκτορας

Αγγελική Χρηστώφ

Στον Ελλαδικό χώρο, αναπτύχθηκε από τα Αρχαία χρόνια η παραγωγή και το εμπόριο του οίνου. Αμφορείς με ελληνικό κρασί ταξίδεψαν σε όλη τη Μεσόγειο, ενώ η οινοπαραγωγή αναπτύσσονταν σχεδόν σε όλο τον κόσμο. Η οινοποσία ήταν ενταγμένη στην καθημερινότητα των ανθρώπων και αποτελούσε βασικό μέρος των εορτών και των τελετουργιών που ελάμβαναν χώρα στις αρχαίες κοινωνίες.

Μέσω των ταξιδιών μου σε διάφορες χώρες, αλλά και έχοντας επισκεφθεί τοπικά οινοποιεία στην Ελλάδα, μου δημιουργήθηκε η ιδέα να ερευνήσω καλύτερα τις τοπικές παραγωγές. Στη διάρκεια αυτού του εγχειρήματος, συνειδητοποίησα την προσπάθεια ανάδειξης αλλά και εκσυγχρονισμού της τοπικής τεχνολογίας οινοποίησης, από νέους ανθρώπους. Όλα αυτά με οδήγησαν να ασχοληθώ με το συγκεκριμένο θέμα, στην πτυχιακή μου εργασία, με τίτλο: «Ο δρόμος του κρασιού».

Έτσι δημιούργησα εικόνες για τον οδηγό του winebar με θέμα τις ελληνικές ποικιλίες, σε μια προσπάθεια προώθησης και ενημέρωσης του κοινού, με minimal και μοντέρνα αισθητική. Πέρα από την εύρεση των υλικών και την προετοιμασία, η επιλογή φωτισμού ήταν μια πρόκληση, καθώς οι αντανάκλασεις στο μπουκάλι ήταν το πιο απαιτητικό κομμάτι. Παράλληλα μελέτησα σε βάθος την κάθε ποικιλία και τους ενδεδειγμένους συνδυασμούς της με το κατάλληλο φαγητό και δημιούργησα το αντίστοιχο κάδρο μου.

Το πολύτιμο δάκρυ της Χίου και τα προϊόντα του

Επιβλέπων Καθηγητής:

Γεώργιος Βρεττάκος

Λέκτορας

Κατερίνα Σιδεράκη

Στη συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία, γίνεται αναφορά σε μια διαφημιστική καμπάνια του mastihashop, που λαμβάνει χώρα στο διεθνές αεροδρόμιο Ελευθέριος Βενιζέλος. Στόχο έχει να παρουσιάσει στους καταναλωτές το παραδοσιακό προϊόν της μαστίχας Χίου, ένα προϊόν που απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες και έχει παγκόσμια κατανάλωση.

Επιπλέον, θα παρουσιαστεί η ιστορία του παραδοσιακού αυτού προϊόντος από τα αρχαία χρόνια έως σήμερα, ο τρόπος συλλογής του και η μοναδική του προέλευση. Τέλος, θα προβληθούν τα είδη διαφήμισης και η συσχέτισή τους με τη φωτογραφία που πλέον έχουν πάρει μεγάλες διαστάσεις και εφαρμόζονται στις περισσότερες διαφημιστικές καμπάνιες.

Κατερίνα Σιδεράκη

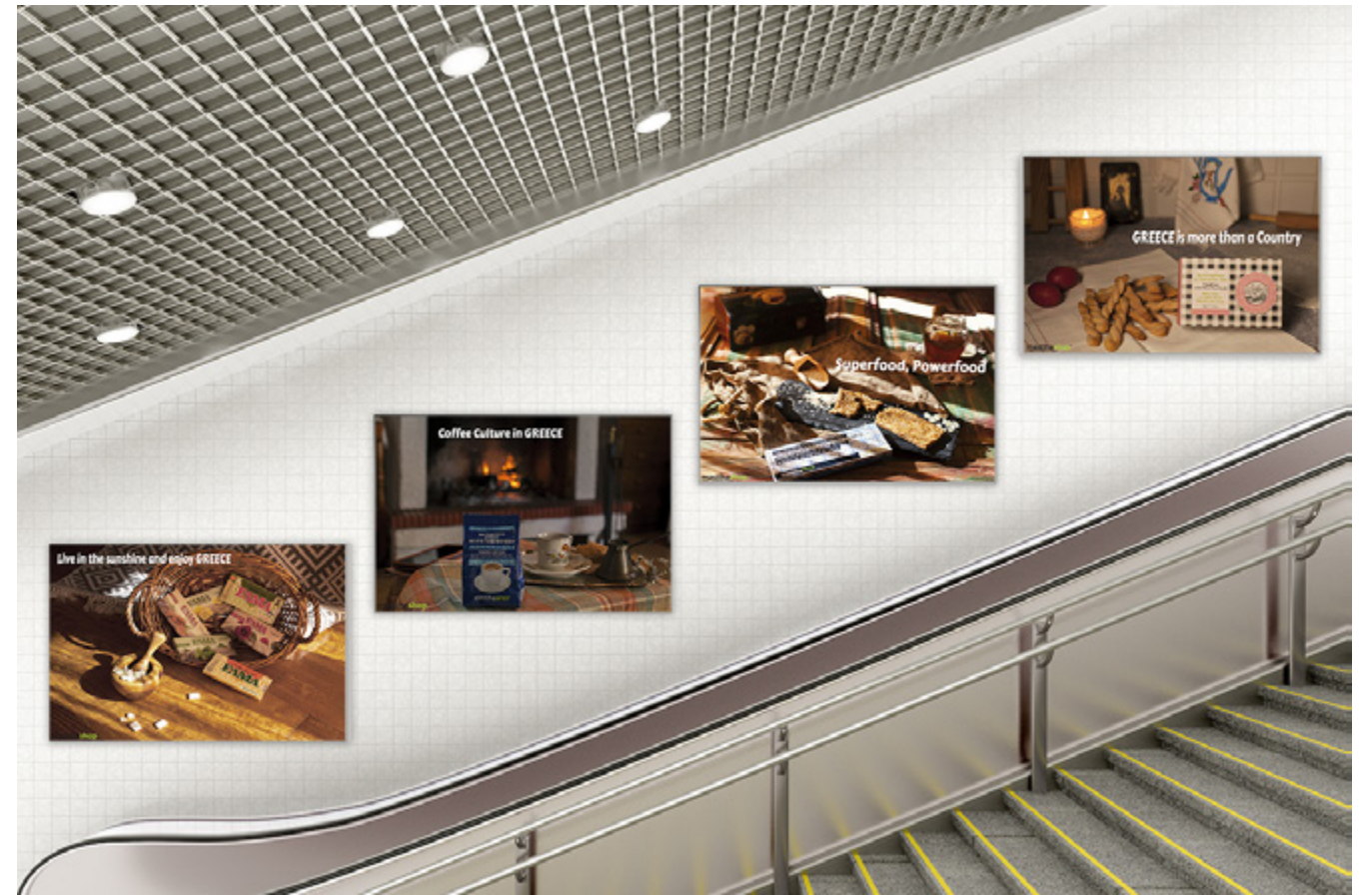

Live in the sunshine and enjoy GREECE

mas the shop

Κατερίνα Σιδεράκη

Κατερίνα Σιδεράκη

Σπύρος Σούκερας

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

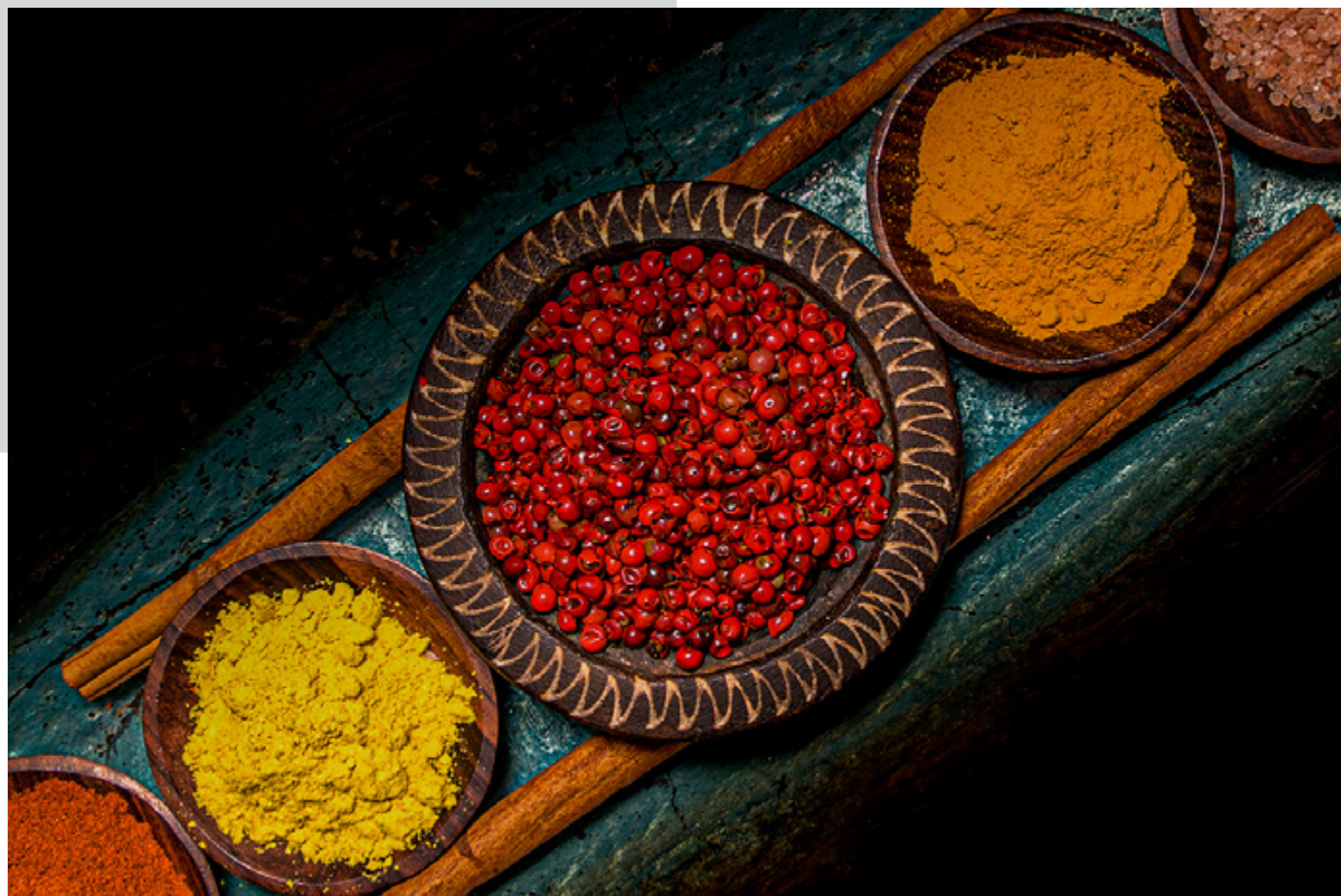
Γεώργιος Βρεττάκος, Λέκτορας

Αριστείδης Τσινάρογλου, Λέκτορας

Νικόλαος Στεφανής, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Still Life

Ευγγελή Μπαντέκα

Εξώφυλλο CD

Ελένη Γούναρη

Χαρά Σαββίδου

Ημερολόγιο

Εξώφυλλο CD

Ειρηναίος - Ιωάννης Μπαριτάκης

Ερμιόνη Μανουσάκη

Υπεύθυνοι Καθηγητές:

Γεώργιος Βρεττάκος, Λέκτορας - Ελένη Νικολαΐδου, Υποψήφιος Διδάκτωρ

Αριστείδης Τσινάρογλου, Λέκτορας

Νικόλαος Στεφανής, Ακαδημαϊκός Υπότροφος

Βενετόπουλος Νίκος

Σταυριάννα Μιπιποάνη

Γιάννης Σαμαρτζόπουλος

Νίκη Ηλιοπούλου

Κωνσταντίνια Τσέτσου

